

ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரிக:

தெநாநாலாய-;

பு ஹந்த ஸாநீ

தோட்டிவ்ஸ் .

ஸ்ரீ

வை

கி

க 1 க

விநாயக

ஸ்ரீ மதஸ்தாக

ஸ்ரீ எளிதாய் ப

மதங்களைக்கண்டிக்க

வேண்டியதர்க்காக “ஸ்ரீ தி

மதங்களைக்கண்டிக்க” அருளிச்

செய்யப்பட்ட சத்யஜனாநமூலி

மான “வரதகமம்” என்னும் நூல்

ஸ்ரீ இப்பொழுது நூதனமாய் அச்சிடப்ப

ட்டிருக்கிறது. இதில் அபே

கையுள்ளவர்கள் ஸ்ரீரங்கம்

ஸ்ரீ உத்திரவீதியிலிருக்கும் தி

ம்மகுடி அல்லுண்டு ராமானு

ஜாசாரியருக்காவது அல்லது

ம்பகோணம் கஸ்பா பத்மநாபத்தெருவில்

இருக்கும் ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரி

யருக்காவது யெவ்விதமாய் பண

த்தை அனுப்பினாலும் பெத்

து க் கொ ள் ளலாம்.

இதின் விலை ரூபாய்

க. 0 0

ஒருவரே பத்து புஸ்தகம் வாங்கினால் ஒருபுஸ்தகம் இனாமா
புகொடுக்கப்படும்.

உரு புஸ்தகம் வாங்குவோர்க்கு மூன்று புஸ்தகம் இனாமாய்
புகொடுக்கப்படும்.

அல்லுண்டு ராமானுஜாசாரியர்.

விஷயஸூழிகா

விஷயா:

வாடகைப்படி

க.	புதுவாசலாயிரகார:	6
உ.	ஜீவதஸாயிரகார:	௩
௩.	கலிதஸாயிரகார:	௧௩
௪.	வரதஸாயிரகார:	௩௩
௫.	ஸரதஸாயிரகார:	௩௬
௬.	வெரதஸாயிரகார:	௩௩
௭.	புரதஸாயிரகார:	௬௪
௮.	யெரதஸாயிரகார:	௭௨
௯.	ஸரதஸாயிரகார:	௭௭
௩௦.	வெரதஸாயிரகார:	௮௬
௩௧.	புதுவாசலாயிரகார:	௮௬
௩௨.	வெரதஸாயிரகார:	௯௩
௩௩.	வாசலாயிரகார:	௯௦
௩௪.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬
௩௫.	வெரதஸாயிரகார:	௯௨
௩௬.	தருவாசலாயிரகார:	௯௬
௩௭.	விரதஸாயிரகார:	௯௬
௩௮.	விரதஸாயிரகார:	௯௬
௩௯.	யெரதஸாயிரகார:	௯௬
௪௦.	வாசலாயிரகார:	௯௬
௪௧.	வாசலாயிரகார:	௯௬
௪௨.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬
௪௩.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬
௪௪.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬
௪௫.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬
௪௬.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬
௪௭.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬
௪௮.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬
௪௯.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬
௫௦.	வெரதஸாயிரகார:	௯௬

ஸ்ரீ ஐதேகிமஜாந்நஹாஜெஸிகாயதஃ ।

ஸ்ரீ ஜாநுவெங்குதாயாய-ஃ கவிதா கி-ஃகெஸர்
வெஹாந்நா-விராய-வெய-ஃகெ ஸத்யதா-ஸஹாஹுதி
ஸபாஸுதா தஃ வ-ஸபாஸுதாய-ஹாநி தஃ ।

ஸ்வீ ஐதேகிமஜாந்நஹாஜெஸிகாயதஃ ॥

எண்டளவம்புயத்ருளிலந்ருமறுகோணமிசை
வண்பணிலநதிருளிலே விலவோவாய் முசலம
திண்கையிலமருசம் திதிகமுங்குத செங்கமலம
எண்படைபோநி நின்றனெழிலாழி யிழைவலே. (க)

கிடுநெறி யஞ்சிவிடத்துடக்கிய விதியரடைந்து தொழததழைத்
நீதழு, விழியருடங் விலக்கடிக்களை விரநிலையிலகி வைத்
தனர், கொடுவனையென்பதனைத்தனைத்தனை கொணர்ந்தகிழ்ந்த
துணத்தனைத்தனர், குருநாயில் வந்து கொழுப்படக்கிய குலப
கிதந்த குறிப்பில் வைத்தனர், கடுநரகன்புகழத்திமத்தொரு க
கிபெருமன்பிலைமைப்பொரித்தனர், கமலையுந்த கடர்க்கிடைக்
கடல் கருணையுயர்ந்த திடாக்கொரித்தனர், படுமுதலன்றுவளர்
த்தனர்க்கலை பலபலவென்றவெமக்குறைத்தனர், பழமறையநதிந்
டைக்கிடைச்சுவர் பறமதமென்றதிடித்தபத்தரே. (உ)

• சூராஸ்தம ஜமனாதவிஷ்ணுவெமாந வாஜெயதிஷ்ணிகிஷுதஃ
பூவாஸ்திராயந ॥ காய-ஃகயாஹவகா-ஃகெஹிவி-வெஹா-ஃ
கெ-ஃகெஹிவிதா கி-ஃகெஹிதாஃ ॥ ஸகவெஹா-ஃகெஹிவிதா-ஃ
க-ஃகெஹிவிதா-ஃகெஹிவிதா-ஃகெஹிவிதா-ஃகெஹிவிதா-ஃ
த்தாலே தக-ஃகெஹிவிதா-ஃகெஹிவிதா-ஃகெஹிவிதா-ஃ
மும் வாவக-ஃகெஹிவிதா-ஃகெஹிவிதா-ஃகெஹிவிதா-ஃ
வயிரண்டுங்கூட தக-ஃகெஹிவிதா-ஃகெஹிவிதா-ஃகெஹிவிதா-ஃ

கூர நாயத்தாலே சநாடியாக லு வுதமான் வாழ்தாவஹாநாடி
 ஹாண்டிலுனாசத்தாலே சுலாநராநதெஷாடிகள் பிறந்துவை
 சீதாலே வாயகங்களான சுஷங்களைப்பண்ணி அவையடியாக, அ
 துவிடபுரீரங்களாகிற ஸிவெக்கூடங்களிலே கட்டுண்டு குஷி
 திகாதிதாவங்களாலே அடியுண்டு வீடுபெருதே பொருநிற ஸ
 லாநிகளுக்கும் ஸரீரவெதளகூர தவிதாஜாதாவஹாத 1 சூவா
 யுஸிஷாயாஜாதிஸூலதூலாஜாநாஜா ॥ என்நிறபடியே பிறப்ப
 றுக்கும் பிறவியுண்டாம். ஸ்ரஹயஸுதநாஜாதயீயாதாடிவா
 யாச 1 ஸ்ரஹஸுதயஸுதநாஜாதநாகு ஸ்ரதிவடிதெ ॥ உதூ
 டிகளில்ச் சொன்ன ஷாஷங்கள் வாராதபடி ஸகமாணஹுயிஷ
 டெஸையிலே ஸ்ரஹஸுதாயஸுதநாஜாதங்களாலே சவெகித
 ஜாதம் ஸாபுதிஷிதமானல் ஹாண்டிதாதம் முதலான ஸ்ரதிசு
 வபாஸ்வெஷிதயாது 1 முன்பண்ணி வாயவெதகூஷங்களில
 துஹவத்தால் கழியாதவெதகூஜாதவருவடிக் விஷாலிஸெஷங்க
 ளாலே கழியும். இப்படி சஜாதத்தாலே ஸல்லாநம் தகூஜாதத்
 தாலே ஷாஷமென்கிற ஸவதகூஷாதிக்கும் விரொயயில்லை. ஆ
 கையாலே ஸல்லாநகிஷுதிசுதாதுக்கு முற்பட தகூஜாதம் ஸ்வாடி
 தியடி ॥

பொமுறைக்கும் பொருள்யாமறியோம் பொருளார்மறை
 யில், தாமுறைக்கின்றன தாமேயறியுந்தரமுடையார்,
 ஆமுறைக்கென்றிவையாயந்தெடுத்தாரணலுல்லறியே,
 நாமுறைக்கும் வகைநல்லறளேன்றின வின்றவரே. (௩)

உதி

கவிதாகிடுகலிஹஸு ஸவதகூஷாதுக்கு ஸ்ரதிவெக்கூதாயஸு
 வெஷாஹாஅயுதிசுதிஷுவாநதலும்பெஷாநாவநாயிகாந:

புயல: 1

ஸ்ரீரத்த வெடிகளது மருவெதது : ||

சுமஜீவதகூயிகார : ||

—(*)—

சித்துமசிததுமிதையுமெனத தெளிவுத்துவீர
தத்துவமுமாம தனித்தனி காட்டும தனிமையால்
முத்தியழிகிது மூலமெனத்துணிவார்களைபும
கத்திமயக்கும் கதகலா நாம் கடிதின்றனமே (ச)

இப்படி சிவபூசகர்களே புரவாஹத்திலேயொழிந் அபாஸ
ரான உஃவலாமரத்தில அழுநுகிற வெததுனுக்கு தன் விசொஷ
னங்களை விவெகியாமையாலே வருகிற புகுதூத ஹமும் த
ர் விசொஷித்த விவெகியாமையாலே வருகிற ஸக்தாஹமும்
கழிபுகக்காத தகூசிரவணம் பண்ணவேறும தகூசஸ்பு
ரணவில ஸவதவஸு ஸாயாரணமாய் சில சுவந்களிலே விவ
சுவிசொஷித்தாலே விசொஷித்து புரயுக்தமாம் இத்தகூய்களுக்கு
சாயாரணரவங்களைக் குறைத்து ஸவாயாரணரவங்களைப்
பாதுவாக்கியும் மத்தும புராரணிகங்களைக்கழித்து ஸபுராரணி
ங்களைக்கட்டியும் ஸவாழிகர்கலங் குவாகள் தகூயகலாஹபூச
புஹெஷத்தகுகளாயிருக்கும். இவையெல்லாதது கரும் பொது
ரண வாகாரங்கள் காரணஸ் வெடிசுவாழிகூலிமா. சுவம்மா
ராயகூலிமகணம் இவையெல்லாதது சுவம்மாணாயகூ
த்தோத்திர வஸுவையிசைந்து கூதகூங்களாலே மாணங்களை
கழிப்பாக்கும் மாணமுகூலிவாழிகூலி யிசைந்து சூரயமிஸ
லென்பார்க்கும் ஸவதஸாயாரணமான ஹபூசமென்கிற விசிஷ்
புதயமும் ஹபூசஸூசகங்களாலே ஸகூயத் துஹணமும் பு
ஷிஜூராமும் விசுவாவிசுஷுதயவிஹாமமும் விசொஷாமுஹ
டியாக வருகிற ஸாயவிவயதயங்களுங்கடாதே ஸவவதவிசொ
மும் வரும். இப்படி யகூயகூலிக்குடைய வததுஹெஷம் சிவதா
மாகையாலே சிவகூணஸுஹவாழிகுள் சிவகூலிமகணம் சுவம்
ரணங்கூலிகூலிக்கும்மெனதும தனக்குத்தான் தோன்றுமென
து மிரண்டுவதை. இவைததை வராஹேஸ்வரம் புரதூகுகள்
புரதூகுவென்றும சூதூவென்றும சொல்லுகடவது. சூதூ

[illegible]

புராணவிதி மாதையாலும் சூதாஜாநவாதிவனுமாய் ஜாதமண்ணுமாயிருக்குமென்று சொல்லுகிற முகிஷுதிரதங்களாலும் ரஸம் | ஜாதவ்யாதிவென்று வாக்யங்களில்லயாரணம் ஜவாலாபுராஸாதிவரம் | இப்படி வெதாசுமுண்டானாலும் ஊம் கூடுமோ ஊமகாரம் துஜ்யமென்றன்றோ ஸாஸங்கள் சொல்லுது ஆதையால்ஊமகாரவிவமானாஊமகாரணமேஊமயுகமென் சொல்லுவார்கள். சூதாபுதமுதிவென்னுசுஜ்யாதிரவகரல்லாருமிசசகையாலுஊமகாரமல்லாததுக்கும்புத்யககூகூமையாமாலும் ஊமகாரதுமவதிம் ஷெஹாததுமவதாதிவரிமுமவரகாகையாலும் ததவிசெஷத்திஊமகார ஸஸஊமகாரமல்லாததிலே ஊம் வுபியை ஜிபிபிக்கையாலே ப்யயுகுமாகிராலகயாலும் ஷெஷமென்று ஊமகாரமொவரகானஸரீரத்தில் ப்டில் ஊம் வுபியாலே சூதாவைப்பிரிக்கையாலுஊமகாரமேதா இவன் யதஹுதஜாதத்தாலே தனக்குத்தான் பிரகாசியாகயே புத்யகமென்று ஜவாதவாதிசுள் சொல்லுவார்கள் முகிஷுதிவதத்தாலேஊயம்புக்ாஸகூஜாதாஸ்யகூயங்கள் விலிக்யாலே லவாதிவயதங்கிரண்டாலும் தனக்குத்தான்தோத்தம தோத்துமிடத்தில் ஸரீராதிகளைப்போலே அக்ஷராதிக்குக் விஷயமல்லாமையாலே சூதாவை கவருகென்றிற்று. ஸரீரிகளோடு லஜாதியுன்னென்று மிச்சிக்கொண்ணாமையாலே ஷென்னென்கிறது. சிலர் ஜாதவிஷயத்துக்கு ஊயம்புக்ாஸகூடாதென்பார்கள் ஜாதவிஷயமானாலும் ஜாதாநாநிரவெக்ஷமாம்புக்ாஸிக்கையாலே ஊயம்புக்ாஸமென்றலாம் இது யதஹுதஜாதத்துக்கும் கூடியும் | ஜாதவிஷயமில்லாததொன்றைப் புராணத்தாலே ஊயம்புக்ாஸமென்று லாயிக்கொண்ணாமையித்தனக்குத்தான் தோத்தும் யதஹுதஜாதவிஷயபுக்ாஸத்திலே லாஸ்யத்துக்குத்தானே தோத்தும் இரண்டுக் ஊயம்புக்ாஸகூ இசையாதெ ஜாதாநாநிரவிஷயமல்லாதொயம்புக்ாஸியாதென்றமவர்கள் தாங்களிசைந்த லவஜாததும் ஜாதகூக்ஷாதிஜாதங்களையும்மறந்தார்களாமத்தனை ஂஸுதிக்கு ஷாகொஸலவஜூகூம் கொள்ளுவார்க்கு முகிஷுதிவாதவிவொயமுண்டாம் தவனுக்கெஜாதமுதஊமகாரெக் ஜாத

ங்களைக் கல்ப்பிப்பார்க்கும் முடிவில் ஸ்யம்பு காசகம்பு ஸ்ரீநிவா
 ரம் ! ஒருவஸுவை ஜாதவிஷயமன்றென்பார்க்கு ஸ்வவதவிநொ
 யாடி டொஷ்வரும் இத்தாலே ஜாதவிஷயமாகில் விகாராடிடொ
 ஷ்வ வருமென்கிற தகடும் வுரவிசுருகும் திவிக்காசவதசுவை
 யும் திவிக்காசமென்கிற ஜாதவிஷயமாக விசயவேனுமிதே. சூதா
 வுக்கும் ஜதமரண ஜாதாஜாதாடி டொசெகரும் ஜீவர்களை ஓர்
 ராடி ஸ்ரீவிததாநென்கிற ஸ்ரீகியும் வுரவிஷயாவுமாவெ
 தெனீ யெதெபராததி ! வாலுடொவெபுயீயுதெதாடிவா
 க்ருங்கருமண்டாயிருக்க ஜீவனை சவிகாய்நென்றும் திதூ
 னனும் சொல்லுகிறபடியெங்கனெயென்றில் பிறப்புகிறப்பதாநி
 ஸ்ரீரத்தோடுண்டான ஸ்வயயாஸ்வய விசெஷராதத்தாலே தி
 வனுக்கு ஜதமரணங்கள் சொல்லுகிறது யதஹிதஜாதத்திப
 டைய விகாஸமும் ஸ்வகாசமுமே ஜாதாஜாதாடிசெகள் ஸ்வயய
 மல்லாததக்கு ப்ரக்யூக டாமையாலும் ஸ்வகாச தாமவதம்
 டொஹாதஹிவதாடி வரிதாமவரமாகையாலும் தகவிலெஷ்கி
 ல் ஸ்வகாசஸ்வயவதம்மல்லாதத்திலே ஸ்வயயயினை ஜதிப்பி
 க்கையாலே ப்ரவந்தமாயித்து. ஆகையாலும் ஜாதாடிசெகள்
 லிவனுக்கு ஸ்வயயஹிவதாடிபு ப்ரயதங்களும் யதஹிதஜ
 தத்தினுடைய ஸ்வயயிலெஷ்கி. இப்படி சூதாவிசுருகில்
 யுடாடிகளில்ப் போலே ஸ்வயவதமாக தாஜாஹிவதாஹி
 விகாசம் தட்டாமையாலே திவிக்காசமென்றலாம்.
 சவிகாசு ஸ்வயயாதாமாகவேண்டுமாயையாலே சூதாவிசுருகி
 கருக்கு ஸ்ரீஸ்வயயாடி விகாசங்கள் திஷ்யுங்களன்னு. ஜீ
 விஷயவ ஸ்வயயவகருங்கள் விரிஷ்வெஷ்த்தாலே நடக்கையால் தி
 வனை திதூநென்றக் குறையிலே. ப்ரக்யூகபெயாலே ஜீவ
 டைய ஸ்வயயமும்வீதாஜாதாடிசெத்தாலேடொஹாதாஹி
 யும் ஸ்வயத்தாலே ஸ்வயயவகரு வுதியும் விரிக்கையாலே ஸ
 ஷ்வயயாடிகளிலே ஸ்வயயம்மழியுமென்றும் ஸ்ரீஸ்வயயி சூதா
 யஸ்யி சூதாவிசுருகி என்றும் சொல்லுகிற வகங்கள் திவ
 கள் ப்ரக்யூகபெயதி ஸ்வயயங்களாலே சூதாவிசுருகிய டொ
 டிஷ்வயகருஷ்வயயவகாடிததம்மத்திலே வகக்கச்சொல்லக்

வாம், உஜீவ தகூரகூவது துலம்ஸாரனென்றும் திவது துலம்ஸார
 னென்றும் ஸம்ஸாராத்ஞாஹாவவான்களென்றும் மூன்றுவகை
 யாயிருக்கும் இவர்களுல்லார்க்கும் ஸுரபுவெகைபுக் காரம் யவா
 ஸம்ஸவயஸுதமதஜீரகஸுவாதிவெஷ்டித்தாலே விசெஷம் । உ
 பூபுயதூதிவெஷ்டித்தாலே ஐகூர்க்கும் திதூர்க்கும் சகெஷா
 மெஷம் । சூதமெஷமில்லையென்பார்க்கு ஸவட்சாரீரத்திலுமுண்
 னான ஜீரமமுதிதவஸூவிசெஷங்களான ஸவட்சுஷ்வாதிசுநம் ஸ
 ஷ்சுர்க்கும் ஸுதிஷ்தயாபுதிஸம்ஸி தங்களாகவு ஸந்திகும். ஸரீ
 மெஷத்தாலே தியததங்கொள்ளில் ஸுபுதமஸுமஸீவதுதூனாதிவி
 ராயமும் வரும். கருணமெஷமும் தியாதகருணாநென்றுமிடம்
 பாஹுகருணமெஷத்திலே காணலாம். சந்தைகருணாதிமெஷமும்
 பூயொஜகருணலாத கருணாதிசுஷுதில் யொதிசுஷுதைய பூவவ
 ஸுரகூமததவதுதூதிசுஷுதையொல்லுநிற ஸாஸங்காரலேயுநியலா
 ஸு. உபுதிஸம்ஸாதபுஸம்ஸமெஷதூராததிலே மெஷாதிமெஷவா
 கருங்கும் வரும். ஸவட்சுஷுதைய ஸுஷுதையுந் ஸவட்சுஷுதைய
 பூதிஸம்ஸாததிகுஷுதைய ஸுஷுதையுந். சூதாக்கருணாதிசுஷு
 திதூரம சிலா ஐகூராயப்போத தகாஷுதானல் போனகருணாதி
 ததன்கருணாதிபடியாலே இத்தகூரான ஸவட்சுதூரகருணா ஐகூரா
 ப்போகமெஷண்டாவோவென்பார்க்குஷுதையுந் போதூரம் போ
 தகாலமததயாயிருக்க இத்தகூரான ஸவட்சுதூரகருணாதிபா
 னென்று மெஷமும் வரும். இப்போதும் ஸவஸாரங்கருணாதயா
 மும் ரோகஸாஷுதையாஸமயாயும் என்னும் வரிஹாரம் சகெகா
 வாதத்திலும் துஷுத இத்தகூர மூண்டே சகதூரகருணா ஐகூரா
 ப்போது ஸவஸாரிகள் செஷிததபா யென்றெனநில சகதூந்
 னான ஸகஜாதீயங்களில் கருத்தயாயும் வெஷுத்தவையும் கரு
 துவையும் நிறைந்தவையாய் தனித்தனியே சகதூந்கருணாயிருக்கிற
 போலே சகதூரகருணா ஐகூரானும் சகதூரகருணா செஷி
 து ஸவஸாரிக்கலாம். வராவரஜாதீயங்களிலும் கருணாதிசு
 ஷுதிலும் ஸவாசாயத்திலும் விஹாதத்திலும் சூததூரகருணா துஷு
 தைய தூரததமூண்டாயிரேயிருப்பது. இப்படியானும் சவவா
 ரகூவதுதூரல் சிலர்க்கு திதூஸம்ஸாரங்கருணாமென்னும் வகைத்
 துமெல்லாருமொரளவிலே ஸவவகசுதவெயாலே ஐகூராயவி

நூலிலும் 1 ஸம்ஸாரஜாரொவிதமென்றிலுமாரொவாவெனையும்
 ரொவாவிலுதவெனையும் பிறியக்கண்டுகொள்ளவேணும். இவ
 களுக்கு கதபுசுமொகூசுங்கனில்லையென்கிற சாஸுங்கற் கிர
 பகுகதபுசாதி திஷையவரங்கள் மணகதபுசும சொல்லவி
 ம் கெஞ்சுஜனுடைய கதபுசுவிசெஷம் மணவிசெஷாயிதமாக
 ாலே ததூரம் சூதாவுக்கு கதபுசுமில்லையென்பாரையும் இது
 ராகிரபெகுகமென்பாரையும் கதபுசாஸாயிதவகாசவராதூத
 புதெம் என்கிற கயிகுணபாஸிலே கிராகிரித்தது. கதபுசு
 ரான ஜீவனுக்கு கிதபுசுமும் சொல்லுமது. ஸூரகுபத்தி
 ஸங்கொவாதிதனும் புகுசிமணங்களுமில்லாமையாலே உப
 ணம் 1 இப்படி கதபுசுமாய்மொகூதாநாபா வயிருண்டானு
 ம் சூகூரென்று கில சூதாக்கம் நுண்டோ வசூகூத்திலே கதிக
 புக்காய்போலே யன்மீர சூகூர ஂஸூரானுமெயொன்றாய்வி
 மென்றனரேஸூர கிகள சொல்லுகிறதென்பார்க்குபவரவாஜா
 ஸூரகிகளும் ஐஸூரபுஜாமதா: உதூதி ஸூரகிகளும் விரொயி
 கும்இபூரவாஜாசூகூராயுதஸூரபுஜாணங்களுக்குப்போலே
 காரமொகூதியதிறே உகூஸமொயத்தல் தாபுசூமென்கிற
 ருதூநாதாலே ஸூரபுஜாஸூரபுஜாணமும் வூரவூர
 0 1 வகுபுஜமத்துக்கும் பூவிஷஜலத்துக்கும் ஸூரகுபெகுகமி
 லே. ஸங்கூஷவிசெஷமே உள்ளதெனறுமிடம் கிரகநீராதி ஸ
 யாமத்திலே சண்டுகொள்வது. இது விரிஜாணாயிகூத்தாலும்
 யலாம். இரும்புண்ட நிரதுபோலென்கிற புஷாணதாலும்
 ஸகூர ஸங்கிகக கொண்ணது. இரும்பில்ச்சுவரின நிரதுக்கா
 யூரயசுமாய்க்கொண்டு வகுசுமாய்கிடகருமளவேயிறேயுள்ளது
 மயூரவாசவஜமென்றதும் மத்தும் ஸூரவகூணங்ககளொன்று
 ஸ்லையென்கைக்குவகூணம் ஜமயூரவாசசுதி ருண்டாயிருக்க
 யூரவாசராகமேயில்லாததென்பார்க்கு சூகூர ஸவெகூரவாச
 ராக வல்லநென்னவேணும். அப்போது ஸவகூரநீரியாய்த்தலை
 கட்டும் அது பூரணவிரும்பமாகயாலே சூகூரனுக்குள்ள சுகி
 மகூலிஷதகெகூயகூரிகளிலே யாகக்கடவது. சுகூரதைப்பண
 றும்போதும் ஂஸூரனுக்கெனையன்மிகேயிருக்க யிவனுக்கு உ
 னெயுண்டென்றுதல ஂஸூரெனென்குமுன்னேயாதல் ஸகூரக

சுய சிவதகராயிகாரம் ॥

நாக்நியிலுப் பினை நம்மையெடுத்தவர் நல்லருளால்
பாக்நியமேந் திப் பரவடிபார திறம்பாற்றதாப்பின்
நாக்நியர் நங்கட்டலை மிசைதாக்கித்தனிமறைநான்
பொக்நியமென்றநனில் பொயமதங்கரைப்பொக்நவமே(சு)

வவத்தியந்தருமன்றிக்கே மொகூசுமுண்டாகையாலே
மொகூசாவென்று முகூசினிசான்ன வெததவமத்தலாத நிரகுவித்
தாம. பெருகசுமொகூசுங்காரிமன் மிமலாறிக்கே மொகூசுமு
ண்டாகையாலேமொகூசுமென் மஞ்சொன்ன சவெதததினிடபடியை
சொல்லுகிறோம். சவெததமாவது ஜாதசுமிஸலாத வலு ஜா
தசுமிஸலாத்துக்கு பூதசுமுமஹாகூடிகமுந் தாதிருந்த
ஜாதகூசுத்தங்கு பூதசுமுதலாயும் சிவதகராயிகாரத்திக்கு ச
மஹாகூசுமொகூசுக்காரிமம் தாதிவகூங்கள் வவத்தியான
பூதிமத்தங்களாம். யதத்ததஜாதத்ததக்கு ஜாதசுவையா
லே விஜயவாசுசுமுண்டாதுலிம தாதிமுந் ஜாதத்ததமகாசுய
மல்லாநாயாலே சிவஜயவாசுசுமுமுண்டி. இப்படி ஜாத
சுக்களில்லாதநம் சிவஜயமான சவலுமாதவரவாதி வமத்
த்ததும் மெயொமாதித்ததாலே சிவஜயமான யதத்ததஜாத
தக்கும் பொதுவாதிருந்தவினையுமலே சிவஜயங்குக்கு விசெஷ
ணங்களாய்க் கொண்டு நிரகுவித்தங்களாய் விசெஷயாலுமயொ
ம விசெஷமடியாக வந்த விவகூலிசெஷத்தாலும் சிவியாதெதத
ங்களென்று விசெஷத்தித்தது. சிவியாசிவஜயங்காவன.
சிவமணமும் காமமும் சாலசுமும் வுதாவுத காமங்களை சிவ
யாதெததங்களென்றும் அவர்காரிநிரகுவிதனில் சாலசு
நுத்த உவாஸுபூவா விசெஷணமாகி நிரகுவித்தார்கள்.
சிவமணாதிக்கு பொதுவாய் ஜெவஹாரங்குக்கில்லாதவை ச
ஜகூடிகொன்று முன்பே சொன்னோம். இவைதில் சிவமண
காமங்களுக்கு வாயாரணமான வாகாரம் சிவசுமகாராஜிதம் சி
வமணசாலசுமங்களுக்குப் பொதுவான வாகாரம் வசுமணாஸு
யசும காமசாலசுமங்களுக்கு சமவததமான வாகாரம் ரஜஸுஜோ
மணாஜிதம் | இப்படி காமத்துக்குரூபகூடிகளுக்கும் பொது

வான மண்ணுபநாஸித்யாபிகளும் கண்டுகொள்வது. சூதாக்களுந்
 கும் காலததாக்கும் ஸ்ரஹணாபிவிவாமமும் வஸனுஹெஹோபி வி
 மாமமும் போலே ஸாகிபாபிவிவாமமும் ஒளவாயிகம். திமுண
 மாவது ஸகாஜஸ்தஸூங்கொன்றிற் மண்ணதத்துக்காஸ்யமயா
 ஸூலம். இது தன்மணங்களைக் கொண்டு வயிரகளுக்கு ஜாதஸம்
 கொளாபிஜவத்தாடே ஹமவஸஸூரூப அரொயாதாபிகளைப்பண்
 னும் ஸூரூபாபிரித்யுபகாஸநஸிதமாண அவிச்சொஷவஸூ தி
 சொஸிதமென்பார்க்கு ஸூரூபகாஸாபிகள் வரும். இதுணங்களை
 ஸூலங்கொன்றும் ஸூரூபவஸூமளான இவைத்திலுடைய ஸ
 ஹோபமே ஸூலபூசுபிமென்றும் சொல்லுகிற ஸூலவூர்க்கும்
 பூசுதெமென ஸூலூபா: ஸகாஜஸ்தஸூலி மூணா: பூசுபிஸம்
 ஹவா: உத்யாபி பூரணவிசொயமுண்டாம். யஜ்யபித்களுக்கை
 கூஹோபிஹோபிகளைச் சொல்லும் வரவகூப்பூசுபிஸாபிவிசு
 லம். ஸகாஜஸ்தஸூலங்கள் ஸூலங்களிலும் பூயகூங்களாகிலுமி
 ன்கு மூணவிசொஷவங்கள் இஸகாபிமூணங்களை இல்லையென
 பார்க்குமிவை ஹோபவெலுங்களைன்பார்க்குமாமஸூயாபிகளை
 ச்சொல்லுவது. ஸூலபூசுபிஸம்புகெத்யான மாயையிலே ஸ
 விசாதங்கொன்றிற் ஸூலகாஸத்யஸூலாணமே ஸகாஜஸ்தஸூல
 மகொன்றிற் வாபிகளுக்கு பூரணாஹவமும் பூரணவிசொய
 மும ஸூலிபாணவிசொயமுண்டு. தஜவெஸூஷமென்றாமஜ
 வெஸூலமென்றும் ஸகூத்தத ஸூலமென்றும் சொல்லுகிற ஸூ
 த்யாபிவாகுங்குள் உபவாஸஸூபிபாலே நடக்கின்றன. ஹோபூ
 மத ஹோபிதாஸகூஷஸூலங்களை ஹோபூமூரகாஸாஸ்தாடே
 தெஜாஸநூலூபவிகாஸகூஷஸூலிலே ஸூலமாக வகிப்பதிகலா
 ம். ஸகாஜஸ்தஸூலங்களுந் காவாயகாவாஸகூலாவமும ஹூலெஸாலி
 சொஷங்களுந்சொல்லுபவாகுங்களை உதூதவகாபிமூணவிசொஷ
 மாண திமுணஸூலபூசுபிஹோபிசொஷத்திலே ததூலங்களுக்கல்லாம்
 இவைதில் ஸகாமாவது இவ்வபூசுபிஸம்வலிசொஷங்களுக்கு
 காரணமாயிருப்பதொருமூணவிசொஷம்.

இது ஸூலவஸூமத்தாலும் ஜாதவஸூமத்தாலும் கெதூஜவெஸூயி
 க்குமென்னது ஹூலிதவஸூலாதவஸூலிஷயம் | இஸகூம் சிலர்க்கு
 ஜாயகாஸூபிபாஸூலிஷயம்பெஸூத்யஸூலூபி: | உத்யாபிகளில்படி

[illegible]

புலியதெ 1 தலாடிவகுதலு துண் திமுண் வீஜவதத உதூர
 னிலே புகுதிபாருஷர்களுக்கு உதூதியங்களைச் சொல்லு
 கயாலே இவை ஹோதிகள் புகுதிபரிணாங்கனானுப்போ
 லேமான்னாறுடைய ஸுருவவிகாரங்களுண்டு ஹிந்தி ஸாஸ்த்ர
 னாஸபுகுதிபாருஷர்களுண்டு சொல்லுமவர்களுக்கு புகு
 திபாருஷதெய விபுதாடிஉமாவலீதூதிகளும் ஸாஸ்த்ரனுடைய
 திதூதிவிடகாரகிவபுகுதிகளும் புகுதிபாருஷேஸுரர்
 கள் ஸந்தாதஸுஹத்தினுடைய திதூதிவழிகளென்றும் ஸந்த
 மும் விசொயிக்கும். மொதாக்களுக்கு ஸுருவபாததி கொள்
 னில் ஸந்தாஹுதாமதூதிவிபுணாஸாதிக்கும் வரும். ஆகையால்
 காயபுகளான ஸவத்தலங்களுக்கும் ததூதிவடாவஸூதிவிபு
 ஸிபாஸாதாவின பகவந்தே விசொஷணபாஸகாவஸூதாஸாததி
 கணஸூதிபுகளே யுள்ளன. இவ்வயத்தித ததாஸபுரஹவெ
 டாயும் ஸுதாஸதாமிஸ்து 1 என்று வரிமுறீதெய ஹோதிட ஆ
 ஸிதிஹுதோஹிதெயன்று துடயதி ஸொஹிதாயஸநீரஸஸூதி
 ஸுதூதிவிபாஸபுரஜா: பன். பவஸுஹிததாஸ ததஸூதகவவரு
 தே என்றும் ததெஸுஹிதிக்ருமென்றும ஸுருகிகள் சொல்லுதை
 யாரும் ததஸ:வரதோயாதா- ஸாக் வாகம் ததாஸகி ஸஸூதாயிடம்
 ஸூதாஸநா 1 ஸவதூதாஹிதோஹிதா ஸாஸ்த்ரெஷு கிராஸயிடம் உதூர
 திஸூதிகளானும் இத்ததஸூதிக்ரு வரிஹுதகம் ஸிபிதாயாஸிதிக்ரு
 வூதிகாஸதகவவதம் ஸுதாயிடவூதிதிகுதாஸாஸதஹுமொதா
 தஹுதாவிபம். இதுதரு ஸாஸபுன் சொல்லும் ஸவதூதிவிசு
 தாஸதாஸதூதிவிபாதிதம். இது மௌகிகததஸூதின்னென்றுமிடம்
 ததோஜோதிஸூதககிரண்டு ரதிதகாஹத்திலே வதிட்கிறதென்
 கையாலேவரினா இத்தததெஸுபத்ததாயாஸஸூத விதிதூஸூதி
 ஸந்தாஸததாலே உபவதம் 1 இது திதூதிவிபாஸிபாஸபார்கரு
 டெஸுதாயெயதிவிதா ததததாயாஸஹஸுதாஸ உதூதிவிபு யொம
 ன்கள் விசொயிக்கும். ப்ரயொமாஸாஸகரிதும் திதூதிவிபு
 ஸங்கனிலே தாயாஸஸூதிக்ரு தாவகம் 1 திதூதிவிபு
 யொமதெஸவவாரிகா இப்படி தீகிராஸூததலாஸாதிஸவ்வாய
 ன்களில் தாயெஸுதாஸவிமாஸமும ததூதிவிபாஸகிதாயும் ததூ
 தாஸபுகாஸஸூதிதாவங்கண்டுகொள்வது. புகுதி: காரணா

யாதெல்லுநிலைநிகர் ! அவுரகூதலெயுரையொகிநீதிரஜாதாய் !
 லிம்மம்மணலாரகாதும் ப்ரயாதஃகுமுகாநணம் ! விபூவிபூரம்மஹ
 வநு மாயி: பாயாநுஜாகுக: ! ஸலிதம் ப்ரகிதாஸாயி: காகொவ்ய
 தூ கதாமிரா ! ஜதூஸ்ப்ரஹ்மஸூபுநு வாக் ப்ரஜாதியதிதீ-
 ய: ! என்றாப்போலவும் மத்துமிதுக்குச் சொல்லும ரஜ: ப்ரஹ்
 மிகளானபேர்க்குக்கெல்லாம் யயாஸம்மவம் யொமரநுவிமெனண
 க்ஷணாவ்யதிகளாலே உலிதகிவடாஹமுண்டு. அவுதூதஜோடியுபரி
 தமானவக்ஷரஸஸ்ததை ஜீவவிஷயமாகவெடுத்த மாயங்களுக்கு த
 லவஸூதி மூணபூவ்யவீரீஷ்வெததலஜிவிஸொஷத்திலே தாப்யம்
 அக்ஷரஸஸம் ப்ரகிரணாதாமுணமாக அக்ஷரஹ்நக்ஷரஹ்பொதூதஜோ
 தெவடாஸநொக்ஷரம் ! என்ஹிம வ்யுவதிகளாலே ப்ரகூதிவபுர
 டெஹ்ராதகூங்கர் ஹாந்ரிஸம் ப்ரயுதூ ! இவ்வெததவீஸொஷஜ
 தவக்ஷரத்தை ஜோகூக்தூரிஸம் மத்தம் ஹொமஸூதமென்று வரர்
 சொன்னாயமத்திக்கு ஜெதூமில்லாமையாலே அவுரகூத வரஜ
 வெஜாதத்தில் அக்ஷாவெஜாஜஸப்யபொமததைமும் வுரானஜாக
 ஸரிதூஜிப்யொமததைமும் கொண்டிப்படி உசவெக்ஷித்தர்க
 ளாமித்திலே. இவ்வக்ஷரத்திலே மயிகருமென்றோகிவ அவுதூத்
 தில் மூணவெஷஜத்தால் வரும் பிறிவு நோத்தாமையாலும்
 ரநுபியாலும் அவுதூஸஸம் ப்ரயுதூமாகிறது. இதில் முறபட மூ
 ணவெஷஜவிஹதூபுஜெஸத்திலே பிறந்த விகாஸம் மேலவரும் கா
 யடங்கொல்லாத்நிதும் பெரிதானவளவாலே ஜஹானென்று பே
 ர்பெத்திருக்கும் அயிகூதாதூதஜோதமயாமிபாதெகஸராஸங்கரிலே
 ஜஹஹம்காராஜிகூதத்தாலே ஸுஷி சொல்லுமையாலே உவ
 ஹடாதததெவம் ஜஹ்லுநிலைநிகர் ! ஜஹ்லூவ்யஹம்காரஜிஜஹ்
 ரஜீஸம் ! ஜஹ்லுதெவலாதாதம் ஸவடாணி திமூணாதிவ ! விஷய
 ணாம் ஜஹ்லுதூணி ரஜெ: வநெயிரயாணிவ ! உதூஜிவவங்களை
 மூபாங்களாமத்தனை இம்மஹாஜ ஜெதூஜூர்க்கு ஜஹ்லு அஜீவ
 ஸாயமெதாவாம்போது ஸஹகாரியானவளவாலே ஜஹ்லெவ
 யிதகூண: என்னு சொல்லப்பட்டது. இது தனக்கே ஜாதூகா
 லிகளைச் சொல்லும் ஸாம்வ்யுக்குமாதலூவத்திலே ப்ரஜானி
 லீயாயம். ஸாகிபொ ராஜஸமெவ்வ தாஜஸு தியாஜஹாஜ !
 என்கையாலே இது மூணவெஷஜத்தாலே முன்றுபடியாயிருத்

சிலர் ஸாக்ஷிகளாக அல்லவாயினும் மாய வாய்ப்பென்று
 பெத்திருக்குமென்றுமிதுக்கு ஜோசெட்டியங்களைந்துத் துணை
 ன்றும் ராஜஸகலாடி அல்லவாயினும் மாய வாய்ப்பென்று
 ,த்திருக்குமென்றுமிதுக்கு கெட்டெட்டியங்களைந்துத் துணையெ
 ,தும் கெட்டெட்டிய இரண்டுக்குத் துணையென்றுத் தாஜஸகலாடி து
 பவாதின்குணமாப் பகலென்றுப் பெத்திருக்குமென்றுமென்ற
 ஸ்லுகிற் பிறிவுகளுக்கு பூகிவாக்யபூரணவிரொயங்கன்கொ
 ள்வது. இவை ஸாஜாஜாதி பகல்கில வாக்யாஹவிரொயம்மெல்ல.
 இஹைநா முகலாந ஸகலிதகயகொல்லாம பின்பு ஸாஜாஹவதி
 வுஷிஸ்யஸிமிசெல் கெட்டெட்டிய பூகிஸாரீரம் விஹதங்கனாம். இ
 ஹைநாதிதம் பிந்தக் விகாரவிரொஷ்ஹைகாரம் இது. அநாதாவா
 ன கெட்டெட்டிய ஸஹைகாரணத்திக்கு ஸஹைகாரியாயகயாலே
 ஹைகாரமென்றுத் சொல்லப்படுகிறது. ஸஹைகாரகயமெ
 ஹைகாரமென்று ஸாஹைகாரம் காரவாகிதரும் கொணந்து சூதாநா
 தவிவகஸ்யாத்ராதிவிரும்பம். ஸஹைகாரம் த்ராஜிமென்றுமது கெ
 ஹைநாதிதகயகொட்டிய உத்தரஜகயகொட்டெதுவான மவத்தலதய
 ம் விடச்சொன்னபடி கெட்டெட்டியதொன்ற வஹைகாரகயத்தலத
 யாதல் சூதாவான வஹைகாரகயத்தலதய விடச்சொன்னபடியன்று.
 கெட்டெட்டியகொட்டிய உவாபெயங்கொட்டிய விடச்சொல்லுதல உ
 தமனாதே. இஹைகாரகயமும் த்ராதிக்குக் காரணமாய் ஹை
 கார போலே மஹைகாரகயத்தலதே த்ரிபமாயத்தல வெவகாரிக
 கெட்டெட்டியதொன்ற பையலாய் தலதயதிரிதரும் அநை
 த்தில் ஸாக்ஷிகஹைகாரகொட்டிய கொவாநாந் தாஜஸகலாடி த்ரா
 கொவாநாந் தாஜஸகலாடி வத்கொடுத் த்ராதிவதங்கொட்டிய ராஜஸ
 ஹைகாரமிரண்டிரும் பூவத்கொட்டியகொண்டு உத்தரயதாநா
 ஸகலிதகயகொட்டிய கிதிதகாரணம் ஸாக்ஷிகஹைகாரத்தில் நின்றுத் பிறந்
 தவை உத்தரயங்கள இவை ஸஹைகாரவிரொஷ்ஹைகொண்டிற் கெட்டெ
 ணுமஹைகார ஹைகாரத்தில் நின்றுமவைத்துக்கு உத்தரயதா
 ஸ்லுகிற் வாக்யங்களுக்குச் சேராது. உத்தரயங்கள் பத்தென்று
 கெட்டெட்டியவத்கொடுத் ராஜஸகலாடி காரகயம்மென்று சொன்
 சொவவகொடுத் த்ரிபுதி விஹதம். ஒவதிதகொடுத்தலே
 பித்தும்போது கிதிபூவம் வரும். கெட்டெட்டியங்களுக்கு

[illegible]

[illegible]

ததையும் கொண்டு அறிந்துகொள்வது. உபாயவாசவாசாரோ
 ததைக்கொண்டு காலமென்று வேரொரு கருமில்லையென்கிற வா
 ளுமே ப்ரத்யக்ஷாமுணவாஸ்தாமவாக்யங்களாலே வாயிதம்
 உபமம் ததையுமே ததையும் விட்டு உபவதிதாதத்தாலே கர்ப்பி
 ப்பார்க்கிறே மாவவதகூடா துரமாவது சதாதிதம் உபவாக்யம்: என்
 ற ஸாரோதாயிகாஸ்யமுததவாசம் தித்யுவிதாஸிதமதிதத்யாதிகளை
 க்கொண்டு காலத்துக்கு உபவதிதாஸம் சொல்லும்பதும் சதாதி
 ததகவவதத்தாலும் காலமொருக்காலத்திலில்லையென்றால் ஸ்வமி
 தவினொயம் வருகையாலும் திரதம் சூதாஸங்கலில் காலமொரு
 வதிதோத்தமிடம் வரிவினாகாலாதிவாசம் மோவிதமதிதில் கால
 உபவதிதாஸவததர்ப் தித்யுவிதமதிதில்விதமதிததாமாருபமாக தி
 த்யுமாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுமது காலமியதததத்துக்கு
 ப்ரதானமில்லாமையாலும் ஒன்றே தித்யுமுமாய் சதித்யுமுமாயிரு
 க்குமென்றால் சதெகாலவாசம் ப்ரதானமிகையாலும் விதமதிதமெ
 டம் வினொயஸதமல்லாமையாலும் மோவிதமதிதில் சதெகாலா
 தி விதாமத்தையும் வாஸவோதததில் சதவாயப்ரதாநிதனான தி
 தத்யாதிதாதித்யுனிலே ஒருபதலான நடப்பையும்பத்தச்சொன்னதா
 மத்தனை அங்கும் தெததகாலமதிதங்களினுடைய வ்யாவாசவாசவ
 ரெனக்கு காலாய்வனவதாவயதங்கொள்ளவேண்டிகையாலே த
 காலமதிதவெபுதம்: காலமதிதததததி தயஸ்காலமதிதமதித
 தெ: வரினாரமெதம்: தித்யுவிதமதிததததததததததததததததததததத
 காலமதிதமதிதததததததததததததததததததததததததததததததததததததத
 ங்குள்ள விகாஸங்கலாகு தியாதிகமென்கையிலே ததவயதம் உத
 ப்ரதானம் தன்னாலே வாஸவததததில் காலமில்லையென்றும் வக
 முங்கழிபுங் காலத்துக்கு விதமதிதம் கொண்டால் ஸாஸானுக்கு
 வவதவ்யாதிதமதிதமதிதததததததததததததததததததததததததததததததததத
 விதமதிதத்துக்கு சதெகாலமதிதமதிதமதிதமதிதமதிதமதிதமதிதமதித
 தித்யாதிகளான காலணங்கான்றிக்கையிருக்குபிதனுக்கு துதாதி
 களைத்தாங்கள் கலித்தகட்டளையிலே விதமதிதத்துக்குமதிததத
 ஸாஸாமதித கர்ப்பிக்கலாம். விதமதிதத்திதானை வ்யாவாசவென
 னும் மத்தள்ளனை யெல்லாமதிதமதித வ்யாவாசவென்கொண்டுத்
 சொல்லுமது தியாதியாதியாதியாதிகளைக்கூட்டிச் சொல்லுகிற

[illegible]

வனொவகிஷ்டபங்குளென்றும் வனுகிஷ்டங்குளென்றும் சொல்லுகிறது. இப்படியே உத்தமம் ஷாஸ்திரபுராணாவயொதாபகாலே ஷாஸ்திரபுரமென்றும் சமசுருஷுமாவதையாலே சமசுருஷமென்றும் சமசுருஷமாயக்கொண்டு புரபுரமாவதாலே வரபுரமென்றுத் சொல்லுகிறதாயினாலே இப்பாசரங்களிலாவது தபுதீகிபகக்கொண்டு சமசுருஷமென்றும் க்காப்பிப்பார்க்கு வனகாஸமில்லை.

திவகைமாத்தியன்றோர் தெநிலாரணம் பாடிய
நம் தேவமே சீமகஞர் திறமபாவருள்குடிய
நாமமுனைபாடியாய் தத்தத்துவத்தில் முகமறிவார்
நாவறிபே நடத்தும் நடைபார்த்து நடந்தனமே (6)

உதி வாழ்தமம்மே

சமசுருஷமாய்காணவதீயம் !

சமசுருஷமென்றும் சமசுருஷமென்றும் :

சம வாழ்தமாய்காண :

வெள்ளப்பறமங்காண்பதுபோல் வெதன்னெறிசேர்
நூல்புறம கங்காண்ட மில் நுண்ணறிவின்றி நின்றிர்
மாலிப்பெறவழி காட்டிய தெனிகர் வாசகமே
வெள்ளப்பறத்திலே முதுகின்றோமுள்ளே யெழுதுமினே (அ)

உத்குள்களான வெதநாவெதங்களுக்கல்லா மே மாருயி
ராய் உத்குள்களான : என்கிற மடியே உலகுக்கள் இனொடான்
நிமிர்க்க வெறுநிற்முமவனீரூரநெய்மதாடிவரிமணிதெனியுசவி
யாசுவலிபுள்ளி உத்குள்களாய் சாடுவென்கவெழுங்களான
வீரூரவாசுவலிபுறமாவதீயம் கிவியென்கவென்கிவியென்கவென்க
ண்ணது. இதுபுறம கங்காண்ட மில் நுண்ணறிவின்றி நின்றிர்
மாலிப்பெறவழி காட்டிய தெனிகர் வாசகமே

கூழிக்கவேண்டாவென்கைமீதும் தாதுயல் இப்படி ஸவர்காயல்
 விஷய வ்யாபாரவாறான வீறாநு செந்தேருடைய விஷயஸூழிவி
 தாவிதபெருணாடிவளில் விவொஷகாரணமன்றிக் கே அவர்களு
 டைய சுர்தவெஷத்திமவந்துத்து புரொபாஜகமாதையாலே இவ
 னை உபாஸிதவொன்றிமது. சுர்தாமாமணகாயல்வ்யாஷி பண்ணு
 கிறதெல்லாமியனுடைய மஹிப உபபுக்ரகம் இத்தாலே வெ
 ஷ்யதெவ்யுடனு வரிமாரமும் வரும். வெததருநாவனேதேனு
 மொரு புரொபாஜகத்தையொழிய ஒரு புரவ்யுதி பண்ணான். வீ
 ராஸத்தைதயாதல் ஜீவாசுணத்தையாதல் கூறித்து புரவ்யுதிக்கி
 ருனாதிஸ் ஸவரபவரவகாரகம் கூடாது. ஆகையாலீறாநில்லையா
 தல் சிவத்யாவாரொறாநு கூறாடிகளைப்போலே சித்திராமாத
 லாமத்தையொழியென்றில் சித்திரசிரபாதயுறப் பினைத்த
 போகே தனவிதத்தையெல்லாம் தலைக்கட்டவல்லனாகையா
 லே ஸவரபவரவகாரகொன்றிமதாயாலே இவனுக்கு ததசுக்ர
 ராவிதவ்யாஷி வீராஸமுதாஸாதசுக்ரகாடி ஸவமும் நடக்க
 க்துநாநிலில். வெததருநாடய சுர்தபுரவாமும் ஸவததவத
 ருடைய வரிணாஸபுரவாம முஜீரூறுநாடய வீராகாரணபுரவ
 மரிதலாகபுரவாமமுதாடியாக புரவதித்யாநிநாவிவாத்தி
 ல்விவொஷபுரொபாஜகபுரவாமகாடி விவாமத்தத வஸ்தாநாப
 மாகவிவெடிப்பது இப்படி ஸத்யஸங்குனும் ஸவர்காயல்காரணமா
 ன வீறாஸுணாடா னுமும் பல ரூபிஷ்யதிகளினுடைய ஸாரஸூ
 த்நாலும் வெகவுஷ்புரூபியையாலுமிவ சித்திராமாதத்தையெ
 ன்றே உபாசாத புரூபுத்யாதிகளாக வேண்டாவோ இங்குஸ்
 லாதபோது விகாராடிவொஷங்கதும் வாராதோவென்று யொம
 வாரஸவத வெவொஷிகாடிவிவாஸுதங்கள் சொல்லுமது ரூபுர
 திகளில் புரூபுஷ்யாஷுஸவமாமவதலாகபுரவாமகாடி மிஷ்ய
 ராதகாரணமாதையொழியாஷிகளினுடைய சிரஸம் | வெகத்திலு
 ம் சித்திரவாராதமெஷங்கண்டாப்போலே சித்திரவாராதெ
 கத்தையும் வெததர்வெததங்காரிணதிலும் ஸவரபவரத்தாலே
 ஸவதவஸூவிவொஷங்ககள் வரும்படங்கெல்லாவிடத்திலுங்காண
 லாம். சித்திரவாராதபுரூபுத்யாதிகளினுடையவெதவஸம்பொரூபு
 த்யாமணங்களிலீறாநுக்குவாராதகமும்பெயவெணும். அப்போ

சுதந்திரவாதிகள் மத்திய அரசை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்தினார்கள். இவர்களுக்கு எதிராக அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. இவர்களுக்கு எதிராக அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. இவர்களுக்கு எதிராக அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது.

[illegible]

[illegible]

இல வினாயமில்லை. உபதவதாரத்தில் உணர்ச்சு உருவான
 ஸுராமகவதீபரிஜதாதி விபரஷங்கனும் உருவ-உருவ-உருவா-
 தாரவங்கனாயிரேயிருப்பது. ஸாமாஸ்யகவிபுணரவங்கனி
 ஸுபேசனாவும் | சூதபூரவ்யுதெயில் ஸவ-விஸர்ஷந பூரவ்யு
 கையாலே கித்யுரோடு சூதரோடு ஸுஹாதி-ஹோதி துணாதி
 னோடு வாசியதலெல்லாம் பூரவ்யுஹம-தமாய அதிஹுதைய
 குமாணாதிதா உதிதரு மொழிங்களாகுங் கணக்கில் ஸவ-பு
 ம் மொழிமாம். முன்பு உபாயிராமலே பூரிகுதவமானவைத்து
 க்கும் மேலுபாயிவிவ்யுதியில் ஸுத: பூரவ்யுதாரகவுத்திக்குவி
 னெயில்லை. மத்தும் ஸவெ-பூரவ்யுதைய ஸுரவரவரவமான
 விவ்யுதிதளில் ஸுஹா கவ்யுதிதா சொல்லும் வ்ய-ஜு ஸுஜ
 ங்களையெல்லாம் முன்பு சொன்ன பூரணதக-ங்காரில் உத்யு
 தம பண்ணுவது.

சிறுநிலையாமபவததிலச் சிறுமேனின்பழுண்டு வளர

மறைநிலைகண்டரியாமயல்மாத்திமண்ணுலோ

துநிலில் பாரமென்னததுளங்கவழுததடலாம

இறைநிலையாழறைத்தொமெங் பூருககளியமபிலாவே. (௬)

சூபுஹதூணதெதகலிகயஹரொருமதிம வெங்கடுபரா

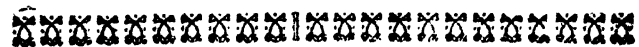
உதம் ஸுதி உபதவதாரவதாரவ்யுதருதாரமலிரமம்மம் |

ய:கஸிதிரதொலிபூகபிததலிராவி, தெரொ-ஜ்ஜித

பூஜுதெனஜ-த்யுமஜ-தாரதவரிஷததததததததவார: |

உதி-ப ர த ம மெ

வா தகராயிகாரம் பதமம்

ஸ்ரீரெத வெதாஹுமாவெத: |

சுமஸுராயதொஷாயிகார: |

வெறியார் துளவுட வித்தகன் தன்மையில் மெய்யறிவார்
 குறியார் நடியவரென்றொரு குத்தம்பிறர்க்குதையார்
 அறியார் இறத்திலுள் பெரிந்தாரணநன் னெறியார்
 சரியார் வழிகளழிப்பதும் திங்குகழிப்பதர்க்கே. (௭)

பு.ஸ்ரீபு.ரான ஸிவிலுபகொ வசெபவபுவுகமாந
 ஸம்முஹென வரவசுங்களைக் கழித்தோம். மேல்நெருக்கிக்கு
 ஸஜ்ஞாஸுபுயாது ஸம்ஸயாதாவிதாதி ! தாயொகொவிதவ
 ரொ தவாஸம்ஸாயாதம் : ஸம்ஸாயாநுஹெதுஸவாநுதாதிதவ
 ஸதிஸாயவ : ! உத்யாபிகளில்செரன்ன டெரெ வாராமைக்காத
 வரவசுங்களை கிஸ்ஸுஷிமாகக் கழிக்கவேண்டுமாயாலே இவைத்
 துக்கு முற்பட்ட ஸம்ஸாயகொஷம் சொல்லுகோம. யயாஸதி
 சித்ய ஸீயாபெவதா மானுதிதகாந ! விஷாஹொரொமானுபெர
 ஹீ வெபெஸ்ஸாவிஷாஷக : ! தவதெஸஹவாபாதுஸபெஷாஷிஷா
 உதிஸுநதி : ! உத்யாபி புரானங்காஸும தவாபிவஸாயஸம்
 க்ஷணாயுதேஹ விதெஸிவிஷபுரொஹஸம் க்ஷணாயுதம் க்ஷணா
 வரவஸவஸ என்ற க்ஷவாபெஷுபுக்ஷாநத்தாலும் விஜிஷக
 பெயிலே நின்று வெபெஷாபுபாவக வாமுஷுஷிகளை கிராகரி
 க்கதைபுரூபமாநாயாலே தவிஷுஷுஷாஸ்காயுதம் ஸீயாதம்:புணி
 தஸுத்யுரொதொ யொவிஷுயாஹம்தியஸம்வாஸஸு ! தவாபிவஸு
 வந்திஹொகா தவாஸுதஸுஸுஹம்ஷுஷாதி ! வரபெஷுபுஹணா
 ஹிஸா ஹுபெஷாஹவகியொதம் : ! ஸம்ஸாதெவாபுபஸுஸுயாசு கம்
 குயாதிஷெவிதம் : ! மானுஷுஷுஹம்ஷுஷு விபுஷிதித்யவா
 டதம் : ! உத்யாபிகள் வீதநாமவெஷிகவிஷய சிவதங்காநாகக் கட்டவ
 ன. வரபெஷாஹம் கெயெயென்று வெஷாபிகள் கட்டினது
 புரானதகாஹவங்களைக் கொண்டு புவகித்யாயாலேமுடி
 வில் தோற்கிடுமென்கிற ஹயத்தாலும் வீதநாமஸுபுஷியை
 யிட்டு விபுஷுஷிக்கைக்காகவுயாமத்தனை இப்படியாஸுபுரான
 த்தையும் யஷாஸுஷிகளையுமிசையாதாரும் யஷாஸுஷிகளு
 ண்டென்றிசைத்து வெபுபுரானுத்தை யிசையாதாரு மிர
 ண்டையுமிசைந்திருப் பாரைச் சட்டையாக்கியுள்ள வெபுபு
 ஹுஷாஸிநுப்பாரும் கிராகரணியரென்றுமிடம் ஹமாஸாதாதித
 ளில் பல உவாஸுஷதங்களிலும் கண்டுசொள்வது. இவ்வக
 ளுங்களுக்கெல்லாம் ஸாமஹிதங்களால் தகைங்களை வரிகளங்களாக
 கொள்ளுகையும் உவஜீஷு புத்யுஷாபி விராபிஹெதுக்களை
 புயொமிக்கையும் ஸதாபிசியதாவிஸுஸம்புராயதையாலே கி
 ஷெஷமாந வெபுத்துக்கு விஷுஷிகளைச் சொல்லுகையும் ஹு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்றுஞ்சொல்லுகிரபடியேபரிசுஷ்வபனவசெநடவாநிற்கும். வெடங்களுடையபரிசுஷ்வத்தில் இவ்வாபாயிகளொன்றும்சொல்ல வொண்ணாதென்றுமிடம் ஸவடர்க்குமறியலாம். ஆகையால் வெ டாடிதலுதியியில் வீவநீதலையங்கள் ஸயகாநகஜங்களாம். இப் படி வெடிகலையமொன்றையும் ஸவஸித்து மத்துள்ள ஸயங்க ளையெல்லாம் தள்ளப்போமோ வெடிகராவ ஜவஷித்கள் தாங்க ளே ஸயயலுட்களே ஸவவாவித்தவஞ்சொல்லி அனைத்தை சி கிருதித்தவர்களை ராஜாருவிக்கும்படியுஞ்சொல்லித்திலர்களை ஆ கையால் ஸவடரையங்களும் பூரணவிலங்களாகவேண்டாவோ வென்றில் ஜவஷித்கள் ஸயயாநவாவாநாதிக்கைச் சொன்னதுவா ஸிவிலையவிலையமன்று பூமகுதயலுட்களணாயுட்களவிலையவ லிகள் போலேயலுட்களாநாமமாக வெடிகர் தாங்கள் சியதிதலைய விசெஷவிலையமென்றுமிடம் ஸவயலுட்களாநகளிலே பூவிலிங் இப்படியல்லாதபோது வாஷிவிதொலிகலுட்களாந வெவயாலுவி காகு ஸாராநு மெததகாகு ஸகவுதீநு வாஜாநெனவிராவடி யென ॥ ஸவிவெததகவாஷிவஸகவுதீநுவஜுட்யென ॥ ஸ மாஷிணாநிவி தராநகம் பூயாந்தி ॥ வெறுப்போடுசுரணர்முண் டர்விதில்சர்சாக்கியர்களிதூடிகளோடேவினாயிக்கும்ஆனலும்பி ணைக்கறவயவசைச்சமயமும் நெறியுள்ளியுறறத்த கணக்கன ருநலத்தெனன்றும் பிவிங்கத்திட்டபுராணத்திருஞ் சம ணருஞ்காக்கியரும்மலிந்து வாதுசெய்விர்களும் மத்துந்தைய வமுமாகி நின்றனென்று துடங்கி ஒன்றும்பொய்யில்லைபோத்தி மினே என்றும் ஆழ்வாரருளிச்செய்திலரோவென்றில் அவ்விட த்திலுமிவை பூரணமென்றபடியன்று வாலுநிலாநிலங்களுமா ய் வெடிகலையங்களுமானவிலையங்களையெல்லம்பூரணிகளுடைய லுட்கள்களுக்கிடாக பூவதிப்பித்துருநார்க்கவைத்தால்கலக் கம்வாராதபடிவெடங்களைக்கொண்டுநல்லழிகாட்டி நடத்திப்போ ருகிறுந்ஸவெட்களானெருவனுமே அவனையாஸாலையாயிகளா வல்லதொருவிரகாலே வசிகரித்து ஜீவியங்கொனென்று தாஸிப் பட்டு இதைமாட்டாதேயாகிலுமென்கிறபாட்டிலும் அநுவகைச் சமயமும்அறிவருவகைநிலையினைஉதூடிகளுங்கண்டுகொள்வது ஸ்வகாரத்திலே ஸாவ்யபொறவனாராதவெடவாஸாவதங்களை

ன்றும் பனுவலிஹங்களாகச்சொல்லி ஹதாதுதிபுரணாதிதஹ
 ஹயூதி ஹெதுஹி: । என்கைக்கும் ஹாவ்யூதிகன் பூஸாவிக்
 கைக்கும் தாதய-மென்வென்றில் இவைத்தை ஹெதுக்களால்
 வாயிக்கவொண்ணுதென்கிறுமிடம் அதிபூயஸாஸாய-விஷயத்தில்
 ஹெதுவுக்கு விபிதிஷெயஸாஸாயுமில்லாமையாலே யாமத்தனை
 பெரஷஸஹாவனையுடைய பனாஷெயாமஹங்களுக்கு ஸூதீவி
 ஸாயமுள்ளவிடத்திலே ஸூதியாலே ஸாயமுண்டாகக்கொ
 மையிலீலை. இப்படியானால் ஸாவ்யுயோம:பனாஸாதம் வெதா:வா
 ஸூபதஹா என்று துடங்கிஹெதாதெதுகதிஷாதிபூயடி திஷாதி
 வரூபெத என்று பூஸூப்பண்ண வவெ-ஷ-அதுவஸூஷிஜாதெ
 ஷெதெஷ-பூஸூதெயயாமஹம் யயாத்யாயம் திஷாதாநாயண:பா:
 என்று பனுவலிஹங்களுக்கும் தாநாயணே பூதிவாடினென்
 தது கூடுமோ வஹாயாஹ்யாமஹெஷி-ஹா: ப-யாதஹிவிஹெதவ:
 கூயெவவிபதஹெயாவாஜாஹவீயாஹவாண-பவென்று ஹஹாஸவிகரு
 ற்சொல்லும்படி இவையெல்லாத்துக்கும் பூராணம் ஸூப விய
 மாயன்றோயிருக்கிறதென்றிலவிடத்திலே ஸாவ்யுஸூயதூகவித:
 என்று து-நகிமத்தள்ளவை பனாஷெயாமகிள்ளையாலும் அ
 வானாதவாதாஹெதா.வாய-பூஉஅதுதெ என்று வெதத்திற்கு பன
 ஸூஷெயகூபூஸூதில்லையென்சையாலும் வெதவினாயமுண்டா
 ன ஹாமத்திலே குமஹாணங்களுக்கு பூராணம் கூடாதென்றுமி
 டம்ஸூவிதம் தகெ-பூபூதிஷ:ஸூதயொவிஹா: உத்யூதிகளில்
 படியே பாஸூவிஸூகவெதங்களபோலையெல்லா ஸூயங்களுமொ
 ருவீஷயவ்யவஹெயாலே பூராணங்களாகாதொவென்றில் ஹிபா
 ய-விஷயத்தில் விகஹ்கூடாது வெதத்தில்போலே தாதய-மெதத்
 தாலே திவ-ஷிக்கவொண்ணாதபடி தக-ங்களைவிட்டு விவரீதா
 ய-மாக அஹ்வாவதூக்கள் தாங்களே உபவாதித்து வைத்தார்கள்
 அதுஷாதவிஷயத்தில் விகஹ் சொல்லும்போது காரணபெரஷாபூ
 ஹாவதிபூயத்தாலே பூராணம்விதித்து திஸாவாயிகஹாஜதவரி
 துஹமுண்டாகவேணும் யெல்லாம் பூராணமானால் ஸாவாஸூகு
 ஹெதங்களில்போலே வெதகவிவாததஸவஹிஷாண்களும் பாஷம்

புராணமொன்றுமன்றிக் கேயொழியும் வெகுநாட்களின் எல்லாம்
 புராணமென்கை வெகுநாட்கள் தங்களுக்குமிடமுள்ள சகிஷ்ய
 விஷயத்தில் ஊழலும்காடிகளிலொருவனை சூழ்வென்று விஷ
 வித்தைக்கு விசொஷமென்கையில்லை. வுல்குலகமொன்று புரிந்
 றமே மென்குவென்றால் வெகுநாட்களெத்தாலே புராணமொன்று
 ன்களுடையவசுபுயெய்வரிசூழ்மங்கனும் ஒருவாறுகின்றனது
 போருகையும் எல்லாத்துக்கும் துயும் ! துயுடையதொன்றுமொ
 ன நுமிசொத்தாலேயாதல் துயுடையதொத்தாலேயாதலவை
 த்திலே யொன்றை புராணமென்று பத்து
 வர்க்கும் கதவு மொன்றுக்கு அலைந்து
 வெகுமொழியவேதெனும்மொன்று புராணமாகஅமையுமென்பா
 ர்க்குமொருதொடராகவிஷயவெழுயன்றிகேயவடையெழுமொம்ப
 டியாம் சில காஷ்டங்கள் வலிக்கக்காண்கையாலே யவைத்தோடே
 சேர்ந்த வாகுமொன்றுங்களை முழுக்க புராணமென்று கொள்ளி
 ல் இதுவும் வெகுத்துக்கும் வெகுநாட்களெல்லாத்துக்கும் ஒ
 ரொரு துயுத்தாலே துயுமாயிராநின்றது. வாஷ்டமொன்று
 ல்காஷ்டங்களை விபுலமொன்றுமாக விவரிப்பித்தார்க்கென்று
 மிடம் முன்பே சொன்னோம். துயுடையதை துயுமொன்று
 ப்பாரைப்போலே துயுவிஷயங்களான சில அபுவிஷயங்களான
 ங்களைக் கொண்டு ஒருவகையதை புராணமாகும்போது துயு
 துயுத்தாலெல்லாத்தையும் புராணமாகலாம். மொன்றுவகைய
 தைபோலே அபுவிஷயங்களான துயுங்களை யிட்டொன்றையழிக்
 கப் பார்க்கிலெல்லாத்தையும் அழிக்கலாம். ஊழலும்கியும் வ
 ளுதவிவெழுயும் எங்குமுண்டாபடியாலே இத்தொன்றுமொன்றுக்
 கு உலகமொன்று சொல்லவொண்ணாது. மொன்றுவகையதொன்று
 ளையொன்றிலே அலகொன்று பண்ணப்பார்க்கில் அப்போது மொ
 னுங்களாயதொன்றுவகையதொன்றுமுடைத்தான வெகுங்களுக்கு மிக
 வும் அலகொன்றுமொன்றுமுண்டாம். துயுதொன்றுத்தில் வொ
 ளுயெய்வகளை துயுவிஷய பலகாலம் புராணமொன்றுச் செய்தே
 வகையவொன்றுவகையதொன்று வொன்றுயெய்வகையொன்று ! மொன்று
 துயுவிஷயமொன்று வெகுநாட்களெத்தாலே ! துயுதொன்றுத்தில்

மீண்டிரைக்கவிரகுதருந்தருக்கம் கொண்டேவேண்டிங்கால்
வேண்டிவதேவிளமபுதின்றார் காண்டதர்க்குவிபரீதங்கத்துகின்
றார் காணாதகுறைமறையில் காட்டநிர்ப்பார் பண்டொருத்தன்க
ண்டிரைத்தேனேயென்று பலவகையிலுபாதிசுளால் படிந்து
எழ்வார்கொண்டலொக்கும்கிருமேனிமாயக்கூத்தன் குறைகழல்
சேர்விதிவகையில் கூடாதாரே (யக)

உகி

கவிதாதிபதிவல்லு வலகந்தவல்லு
ஸ்ரீரெங்கபாபநாசனார் வெண்கலாபாயகி
பாபநாசனார் ஸ்ரீரெங்கபாபநாசனார் : 1

ஸ்ரீரெங்கபாபநாசனார் : 1

கவிதாதிபதிவல்லு வலகந்தவல்லு : 1

கண்டது மெய்யென்னில் காணும் மறையிலறிவுகண்டோம்
கண்டதிலாத் திலதே நில்கண்டிலுங்குத்தமிழில்
கண்டதுபோல் மறைகாட்டுமதும் கண்டதோத்ததிலுல்
உண்டதுகேழ்க்குமுலோகாயதரென்றுமுறுவதே. (யஉ)

உத்பாபநாசனார் அல்லாசங்களாய்வைத்து ஸ்ரீரெங்கபாபநாசனார்
ஹங்களான வாலுபாபநாசனார் முதற்பட வாலுபாபநாசனார்
வாலுபாபநாசனார் யாலுபாபநாசனார் காலுபாபநாசனார். அவர்கள் சொல்லும்பு
டி யெதென்றில் பாலுபாபநாசனார் மோன்றுமே பாலுபாபநாசனார் அதுதன்னிலு
ம் காலுபாபநாசனாரிகளுள்ளது பாலுபாபநாசனார் மென்றுமிடம் வாலுபாபநாசனார்
ஸாபாபநாசனார் : 1 காலுபாபநாசனாரிலே இலவைத்தையாலுபாபநாசனார்
வாலுபாபநாசனார் பாலுபாபநாசனார் மூலிக்கிருக்களாலுபாபநாசனார் இவைத்திலே
இலவைத்துக்குபாலுபாபநாசனார் கொள்ளும்பாலுபாபநாசனார் இலவைத்தையாலுபாபநாசனார்
பாலுபாபநாசனார் காலுபாபநாசனார் விவாலுபாபநாசனார் காலுபாபநாசனார்

தல் கொள்ளும் பக்கங்களுக்கு ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமொத்தவாழ்க்கை
 சரிஷ்ணுன் தித்யாதாவை யிசையவேண்டாம். ஆசையால் யதே-
 யுத்தமயங்களை விட்டு ஸ்வயந்தியைத் துன்போலேயதவிமரையும்
 ஸ்வதவிமரையும் வருகிற புஷ்ணமொங்களை மூலித்துஷ்ணயப்
 போகவேயுள்ளதென்பார்கள். இப்பக்கத்தை ப்ரஜாவதிவினா
 உதனுக்குவபெரிச்ச அயனும் தன் வயங்களுக்கெல்லாம் சொ
 ல்ல இத்தை கஸுரர்களுடைய உவதிஷ்த்தென்று வெகந்தானே
 சொல்லித்து. இது வுபிஷாங்களுக்கு திசு-பதமாய் கெவம
 ருவினுடைய கெமென்று பிரணமிபடியா மூமிதுக்குண்டான் க
 துயத்தை வெகிகுந்தாங்குமிசைநதாகள், ஜாவாபியுமுள்க்கி
 டந்த கொகையதிகாரத்தையோராவிலேயுமிருந்தான். ஜவா
 ரதத்தில் கஸுரபூரணவணத்திலே கொகையதிகாரமெவ்வு
 ன்றுமத்துள்ள விலாங்கொடொகையிவர்களையுமெடுத்தது. ய
 கெவினாபியைக்கொங்குமிசைநதாகவமற திரணாபுஷ்ணராய ஜவா
 ருராமரகாபுயாமரானவர்களுல்லாம் இவ்விஷாங்கத்துக்கு வ
 யிகள். கொகையவ்வாசவிபுன வீரணய யவகொகாரபுஷ்.
 வேரொரு வெஷாசாராதிஷ்ணுவேண்டாம். ஆகையால் இவ்வி
 ன்வே ராணதகடவரவகாஜுமவமங்குளாலே ப்ரவதகெமென்
 பார்கள். இஹதத்தை திரவிக்கும்படி சொல்லுகிறோம். இவர்க
 ள் ப்ரதூஷ்ணமொன்றுமே ப்ரராணமென்றதமாவவனம் உத
 ராமரங்களுளும் ஜாமபிறக்கக்காண்கையாலும் இந்த ஜாம
 ணரவாபுமமாபிரமையாலுமிதுக்கொரு வாயகம் காணமையா
 லும் விசெஷெதமராமாவாதிதூதிகள் ஸ்வவதவினாபியாதி கெவி
 தங்களாகையாலும் ப்ரதூஷ்ணத்துக்குப்போலே இவைத்துக்கும்
 ப்ரராணுமிசையவேணும். இசையாதொழியில் ப்ரதூஷ்ணதா
 னும் ப்ரராணமன்றிக்கே யொழியும். உதராமரங்களுளிலே சி
 ல் வையிதங்களாகக் காண்கையாலே மத்துள்ளவைத்துக்கும் யா
 புஷ்ணிகவ்வாபுமையுள்ளதென்றில் இது ப்ரதூஷ்ணத்தனிலுஞ்
 சொல்லலாம். ப்ரராணாணங்களுளில்லை என்றிறவர்கள் தாங்
 களே யுண்டால் பசிகெடுமென்றப்போலே வதவித்து கெவாஜவா
 திகளிலே ப்ரவதிபயாநின்றார்கள். தங்களுக்கு ப்ரதூஷ்ணதாம

அவியமல்லாத நிலங்களிலே குழுவாகியுத்தை விழுவித்து சிஸ்டம்
மாக யதவ்யுயாடிகளைப் பண்ணுநின்றார்கள். இராஜன் தங்களு
டையவியாணத்தைச்சொன்னுனென்றுகேட்டித்தை விழுவித்திரா
நின்றார்கள். புஷ்பாய-உலகெனவிய சிஸ்டம்ஜோகிஷ்சித்திபுஷ்பு
ங்கள் அதுயவ்யுசிகெனங்களால் அறியவொண்ணாத விஷயங்களிலே
அபுணனுக்கு ஸ்வாடிக்கக் காணுநின்றோம். இவ்வாசத்தி
லே பாரதவாசிகபாஸுங்களிலுலகிசு-உலகெ பண்ணவொண்ணது.
சுலகரதனுக்கும் அதுவெனாஸிபொஹத: 1 என்கிற துராயத்தா
லே சாஸாசிய-உலகவிதமன்று. உ துஷ்காஸு-சிய-உய்யு
என்கிற ஸ்ரோகத்தையிங்கே பரிப்பது. அதுரதாமங்களை பு
துஷ்கத்திலே அது-உலகிகலாமென்றதுவும் வாவெழு-உய்யில்
லாத உலகெயிலே ஸுதங்களான விஷயங்களாலே உலகிபிரக்கக்
காண்கையாலும் ஸவ-உலகயாண உலகவ்யுபாஸம் ஸஹகாரிபாசு
மாகையாலும் பவ-உலகயாபு-துஷ்குஉலகையைக்கொண்டு இ
வை உ துஷ்காண-உலகங்களென்பார்க்கு மிவைகாட்டின வய-உங்
களிசையவேண்டுமையாலும் அதுவபவ-உலகிஹாண-உலகிகளி
ல் அதுயவ்யுசிகெனதஹ-உலகியமுண்டு...யுமிடன் சொன்னோ
ம். அய-உலகங்களை உயெனதமாகக்கொண்டு உயுதமானகி
சாஸமும் அதுவத்தில் ய-உலகிவிஷயத்தை அது-உலகெ ப
ண்ணது. உலகயாஸமும் அதுய-உலகய-உலகய ஸய-உலக
ஸு-உலகி. உ ஸஹிவிதாஹாண-உலகிக: என்கிறபடியே அது-
யாடிகளுக்கு வாக-உலகிதுரயத்தாலே ய-உலகய-உலகமாக உ
யுதம் அதுசாஸம் ஸுரதாண-உலகய-உலகய ய-உலகிவிஷய
உலகெனது கா-உலகிவிஷயதஹ-உலகி என்கிற வாவாவிதகா-உலக
ய-உலகமாகையாலும் மது-உலகய-உலகய-உலகிவிஷய-உலகியாடிகள்
சொல்லுகையாலும் வாவாசிகமும் ஸுரதாண-உலகய-உலக
மாகையாலும் ய-உலகிவிஷயமென்று அது-உலகித்தார்கள். உலகவி
சு-உலகங்களில் பிணங்கவேண்டாவென்றது வது-உலகங்களுக்கு
ம் துஷ்கம் உலகெதது-உலகிகளைக் கொள்ளாமையாலே யவைப
டியாக வாயகமில்லை யென்கிற செட்டுச்சொல்லில் ஸவ-உலகி
துரயியாண-உலகிதனுக்கே விஷயமாம். ஸவ-உலகய-உலகய-
உலகமென்றது அபுணவாசி ஸ-உலகியில்லாமையாலே அது-உலக

சொகாயதிகந்தாலும் அதுமுண்டாகில் செவ்வதென்னென்
 துள்ளஞ்சிறிதற்கும். ஸ்ரஹணகாதிபாதி ஜாதிலெஷம் சொ
 ளகிஷாதி ஜாதிகன்போலே காணவொண்ணுகிருக்க இவைத்தை
 த்துவக்கிவருகிறவியிகன்பு ஸ்ரஹமாம்படியெனென்றதுவுதொவப
 ண்கவாயிதாதாதிபரிமூஹபாம்பெனயாலேகுமொவாஹுப்ர
 ஹிமான ஜாதிலிமாத்ததை அபஹவிக்வொண்ணுமையாலும் சொ
 ளவதொண்காநொ உத்யாதிதனில்படியே சிலவிஷயங்களிலே விபூவ
 முண்டாநாலும் சொவபூதவதத்தொகையாலும் ஸ்ரஹ
 தில் ஸ்வொவபூவஸாந்திபிறந்து மேலும் சொவதன்த்யாதிவ்ய
 ஸ்திதஸ்யஸ்யுண்டாதையாலும் வன்தாதிவ்யவதென்குக்குறையில்
 லே. கஸ்யொஷிங்குமொதாஸ்யுயிதாசொதல்யுதெ | கெதா:
 வஹஸ்யுபூதம் ஸ்வங்கஸ்யுதிநஹம் உத்யாதிதன்குபாபரிவா
 டாதிவ்யதிதாத்திலே தாத்யம் மலவிஸொஷிவய:ப்ரதாஸாதி
 விமலஹஸ்யுதபூத்யுத்தாதலே வுதாததவிஸொஷாதி ஜாதிகளைக்கா
 ணுமாப்போலே ஸ்ரஹணகாதிஜாதிகளையும் காணலாமென்று
 திவத்திப்பார்கள். கஸ்யுதொத்யாஜ:குகுதெ உத்யாதிதனில்படியே
 ஸாநீரமணசயதாநதயுதகண ஜாதிகளத்தில் வாக்யுதாதிகள்
 போலே ஸ்வாயிதபரிமூஹாதிகளே ஸ்ரஹமாம் ததாஷ்யுதக
 தியொழிய ஸ்வாஹஜாதியுண்டாமாகில் சொதொத்யுதிதொதலம்
 கிணைத்ததிவடிக்கும்படியென்றென்றில் கஸ்யுததத்தொகையொ
 யாகுணாநெயகாதி ஜாதிகெதகங்களுண்டாயிருக்க விஜாதியலம்
 தத்தாதலே வெளகாஷ்யுததிபுண்டாமாப்போலே ஸ்கிணைதா
 வதிக்கு விஸொயமில்லே வெவதிகதொதலம்வஹவியதிகெதொதா
 மாய் விதாதிசுதெனபூததமாய்ப் பொருகையாலே வுலிவன
 ஸாஷிததஜீவிதெயென்றும் ததாஸுதிகதொகையதாய்தமென்
 றும் ஸ்கிணைக்கவொண்ணுது. சொதிவெததொகை அவித்யுதொத
 டாய்மான நடப்பை ஒருவன் காட்டின இடங்கை வலங்கைபோ
 லே யாக்கி உத்ததுபத்தென்னவுமொண்ணுது. ஸாநீரமே சூதா
 வென்றதுவுதொவபஹம் ஸ்வவிதயெங்குவதெனெ: என்கிற
 தொகத்தின்படியே ஸாநீரம் வாகுணாதிகவாணிவாடாதி ஸ்வாத
 மாய் இகென்னுடைய ஸாநீரமென்றுதன்னில் வேறுபட்டு தோத்
 துவதாய் அகாநாதிசுணங்களுக்கு விஷயமாய் அகாநாதிசு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

லே மொகாயதிகஷ்வயென்றது மொகாயதிகஷ்வியானுத்தைதி
ஷிக்கலாம்படி தெளியக்கத்தவர்களைச்சொன்னதாமத்தனை ஆகை
யாலதுக்கு வெடிவெடிவெறிமுறமென ப்ரஹ்மமுயில்லை ப்ரஹ்
ப்ரஹ்மஸ்ய பாவிஷ்டஜதவறிமுறம் பெருகாவடிவாதிஷ்ட
ஜ உ ம மா காது மொகவ்யவஹாரவிபெஸுனை யொருபுகாஸத்தா
லே சூ ர யிகதவமவருமென்று கிழியித்து ப்ரவதிக்கிறுப்
போலே மொகவெடிவ்யவஹாரவிபினா வீஸுனையுதாராயிக்கவம
வருமென்று கிழியிக்கக்கொதையிலை ப்ரதூஷகாசமகருக்கும்
வெடிவ்யவ்யமவெடிவ்யதமும் கண்டபடியாலே அவஹவிக்
வொண்ணது யிதுக்கு காரணமொஷ்டமுமஸ்யகவ்யத்யமும் கா
ணமையாலே இசையொண்ணது யிப்படியால் ப்ரதூஷகத்தை
ப்போலே வெடிவ்யவநாததவக்யவெஸ்யமகொண்டு ஸஜதவிவெ
ஷாதிகளாலே கிதிகாணுமாப்போலே கதீஷ்யங்ஜனையெல்லாம்
கண்டு கொள்ளலாம.

கண்டதால் காணாதவமிங்வின்று கண்டொருந்த
ஹாரத்தனைக்கவருமின்று, உண்டுபடுகெடுமெ
ன்றையுணர்ந்துண்டின்று மொன்றிலே யொன்றாகத்தா
வ்சாதிக்கின்ற, பண்டுமுலையுண்டதூல முலையுந்
நின்றபார்க்கின்ற, பலாலலாத தமஸ்யபத்துப க
ண்டமெடுகட்டி லதாண்டில்லா காலதொன்றிலே
தென்றுகலங்குவாரே. (௨௩)

உதி—பாபுதனம்மே

மொகாயதிகஷ்வயென்றது மொகாயதிகஷ்வியானுத்தைதி : ||

மொகாயதிகஷ்வயென்றது மொகாயதிகஷ்வியானுத்தைதி : ||

காணவெடுதன்றும் கல்வியுரைக்கடிந்ததர்ப்பின்
கோணர் குதர்க்கங்கள் கொண்டேகுழப்பும் பவுத்தர்களில்
காணகளைத்துமிலதென்றுந்ரல வகையன்னிதென்றும்
வாணுறுகின்ற மத்திமத்தான் வழிமாத்துவமே. (௨௪)

ணமாயும் புதுக்காடிவிவமானவனு வுக்கு இவ்வகாரத்தாலே கொ
டிமதுஷ்யமும் கூடும். ஸவ-பு-காரஸகமாநல் ஷொடிஹை
உகிரபெஷஷஷஷாதிசகமாநல் ஸகாஸகாதிஹாஹமாதல்
கொள்ளும்பெஷங்கருக்கன்றோ விநொயமுள்ளது. இப்படி ச
காரமெடுத்தாலே உகோடிகளை யிசைநநால் மெஜதஷ்சொல்லும்
ஸவ்ஹம்பிபுஷாழமும் வாராது கிரவாவுமான சமாவத்து
க்கு சில மெதுக்கள உதூரிகங்களாம்போது அந்த மெதுக்கரு
க்கு கிவி-ஷ்யகும் புஷம்பிகையாலும் ஒரு மெதுவாலே வரும்
வைத்துக்கொள்ளும் விதாஸ வெண்டுகையாலும் இவ்வதிதன்னு
லே விதாஸகிரபெஷபாக ஸதவவகிரவாவுமான சமாவத்துக்
கு விதாஸம் உடாமையாலும் புரமஹாவமென்றும் புஷம்ஸாஹ
வமென்றும் விசுபிதமான சமாவம் கித்யுமாயாலே ஸவ-பு-ஹ
ங்களும் எப்போதும் ஸாஹாவமுஷம்ஸாஸகையாலே இவைத்துக்
கு ஸதகஸுதாரகாலிபமன் ஷொவெனில் ஹாவாஹாஹவமா
யாதல் சகிரிதமாநாதல் ஸிபிந்திர சமாவத்துக்கு ஷொதரகுபெண
கிரவாவுகமில்லை. வஸுஹாஹவத்தாலே வரும் கிரவ
வாவுகம் காய-பு-காரணகாதிதருக்கு விநொயியன்னு. இப்படி
யாலமாவத்துக்கு யயாபுராணம் கிவத-பு-கமும் உதூரிகமும்
உதூரத்துக்கு உதாஸயிராஹிகமுங் கூடுகையாலே புரம
ஹாவ புஷம்ஸாஹாவயுகியான மாவத்துக்கு ஸகாஸகவி
நொயமில்லை. விவகஷொயில் ஸஹாவாஹவாணமும் தன்
னுடைய சகிரிபுபுயுதா ஹாவாஹவாஹவாயிருப்பதேதே
னுமொன்றையும் கிரவாவு-கிரவாவும் கிஷஹாவமென்றபு
போலேதால் மவனுக்கு ஸவவதவிநொயமும் புராணவிநொய
மும்வரும். வகுவ-பு-ஷங்காகையாலே அப்போது கிஷஹாவாய் நி
ன்றதுக்குப்பின்பு ஸதாயொமாதல் ஸாஹபெணவிஷாநகமாந
ல் கூடுமபடி யென்னென்றில் ஸகாஹத்திலே புராணவஸுத
ஸஹாவமான வஸுவுக்கு வகுவ-பு-காதிதில் சொல்லுகிற ஸகா
ஸஹாவாதித்யமாயாலே இவ்ஸுபவகு-பு-கிஷஹாவாய் நின்ற
தில்லை. இவ்ஹாவம் காய-பு-த்துக்கு ஸாஹவமாகில் ஒன்றுக்கே
ஸஹாவகிரவிகுங் கொண்டதாம். ஸாஹவாசிரிதமாகில் காரும்
முன்பு எப்படியிருக்குமென்று கேட்க இதினுடைய சமாவ

மிருக்குமென்றவுடனானுத்தைச் சொன்னால் கேட்டதுக்கென்ன உதரஞ்சொல்லித்தாமென்னில் உதராயுடவகுவுகாவதினுண்டாகி லன்றோ அதுக்கொருபடி சொல்லவேண்டுமது காயத்தினுடைய ஸ்ரகுவுந்தான் காலத்திலில்லையென்று உதரதாபுயம்மாநையாலே ப்ரஸுத்தோடு ஸம்மதாயிட்டு - டெவரத்தஸுரகுவுத்தையிசைந்து அவனெங்கே வதிக்கிறு என்று டெவரவிரோஷஸம்ஸயத்தைக்கேட்டவறுக்கு டெவரத்தஸுரகுவுதானானே அவனிருக்கிறவிடங்கேழ்கவேண்டுமது அவனில்லையென்றுமாமப்போலே வகுவுகாவத்திலே வடஸுரகுவுத்தையிசைத்து அத்திப்படிப்பட்ட ஸ்ரகவந்தையுடைத்துமிருக்கிறதென்று கேட்டவனுக்கு அக்காலத்தில் காயுடஸுரகுவுமில்லாமையாலே ஸ்ரகுவுவிரோஷப்ரஸுத்துக்கு அவகாஸமில்லையென்று உதரஞ் சொல்லித்தாயிற்று. இத்தாலே தஹுஸந வடாதிசுமடாதி: என்ற வஸ்துதஹுமும் கிரஸு: - ஸ்ரிகுடுடுசு ஸ்ரிகு காவெகாயுடஸுர என்னும்பயிட்டுததில் ஸ்ரிகுஸுயுட காயுடஸுரகுவுமாரிஸ் வுதரகுதுமாய். டெவரகாவிகளில் விவிதிஷயஸுயாரணமுமாய். ஸ்ரகுவுவாகிரிசுமாயில் ஸ்ரகுவு வஸ்தாமாய் யென்னெனில் டெவரகாவஸம்ஸயாதிசுரகுவுவான ஸ்ரிகுஸுயுடமும வஸுவுக்கு ஸ்ரிகுவுடுவிரோஷிசுரமாவாலே இஹுஸுயை வுதென்னலாய். ஸம்வஸுதராவெசுரிகளில்லாமையாலே அதவஸுரிகுடுடுசுமும வாராது. ஸ்ரிகு காரங்கள் தன்னியும ஸம்வசுயிசு துவுவாகவஸுஸுமாவஸிசுதகாதயயரகஸுயுட விசுரஷணவிசுரஷுமாவகிகு ஜாபுதிசுரிகுநுங் கொள்ளாநின்றார்கள். இங்ஙனங் கொள்ளாதபோது ஸவயமும துது: - அதிவயுதயமென்றும்போலே சொல்லும துதுமாவிரோஷணவிசுத மதியில்லை. வஸுவுக்கு டெவரகாவிரோஷிசுரிகுவுண்டான ஸமாவஸம்ஸயாவமாராஸம்ஸயுதநுக்கு டெவரகாவுங்களிற் சொல்லுகிற ஸமாவமென்றதுககடவந்ததனால் சகிரிசுரமாவவாதிசுருக்கு ஸமாவ நானா நிகும, மாவாஸுரமாவவாதிசுருக்கு தஜ்ரஸுஸுமாவமான மாவாஸுரமாயிருக்குமென்றுயயரகஸுயுடங்கண்டுக்கொள்வது. இத்தாலே ஸ்ரிகுமாவதவஸுதெயுசு காரணஹுஸுதத: 1 தாஸுமாவதவஸுதெயுசு காரணம் தஹுதத: 1 உதராதிகு வுங்களும சிசு ஸுந் கள இத்ததை ஸ்ரிகுமாவதவஸுதெயுசு காரணம் ஸுதிசுதத:

கில் வலு தன்னாலே பிறக்கிறதாகில் வலுவில்லாமல்தான் பிறக்கவேண்டா. ஐயாவதற்குத்திலே ஐயாத விவரமும் வரும். வாத்தாலே பிறக்கிறதென்றால் வாசலிலொத்தாலே யெல்லாமெல்லாத்தில் நின்றும் பிறக்கவேண்டாவோ யிரண்டாலும் பிறக்கிறதென்றால் யிரண்டு கொஷமும் வாராதோவென்றில் வாசலாகும் காரணவியாசகமென்றிரு யுத்தி கொள்ளினுமாய்விப்படி பூசமம் வரும். சுயயலுதிரை உலகதியதகார விவரவிஷயமான யலுயுக்கு காரணகூடு சொல்லுகை மாலும் வாஸஸம் வயவள்ளான காரணங்கொல்லாம கட்டி காயத்திதப் பண்ணுகையாலுமொரு கொஷம் வாராதி. கட்டபடி காரணகூடு என்றுகொண்டு சூதாய்க்கும் திருவணாய்க்குத்தாய்க் குறிக்கப் பார்த்தால் தெவ்வொத்திதண்டி திருவதற்கு தெவ்வகாரணகூடாய் திரைவந்திருந்த தெவ்வகாரணகூடு காணாமையாலே அவைத்தை தெவ்வாதிக்கி உலகாகும் பண்ணிதாயிரவேண்டாவோவென்றில் இது உதொதனம் திருவகாரண தெவ்வொத்திகாரணமென்று பூதூகித்தாலே ஸாராதெவ்வலுவிதும்பண்ண வரினால் விரைத்திதகாரததாலேபூயுதி கூடும். தெவ்வொத்தியில் வாசலிலுங்கிரிணாதிக்கும் காரணகூடுசுயயலுதிரை கியலிஷயபூதூகிவிதமாய்க்காமலே இவைத்துல் ஸுயயலுதிரைண்டொன்றைத் தள்ளிவிரிதில்லை. வாசகம் வல்காரணகூடுவது திருவாதிக்க காரணவிரைத்தியதங்காயிருக்குமென்று இவ்வளவிலே விவரவிதம் இப்படியே வலகூடுவாவிதம்வலம் காரணகூடுவலம்விதம் வலம்வலயலுயொத்தி திருவொத்தியலுவிதம் என்று சிலர் சொன்னதுயுமிததாலே உதொதனம் காயத்திக்கு காரணகூடுகொண்டு வலயொதாதிதம்வலம் வேணுமென்கையதூமலுக்காரணம் காரணங்கூடுவலயலுதிரைவலம்வலம் காயத்தித் பத்தியதவலுவிதமாலும் வலம்வலயலு கப்போருதென்றபோது யுதூமலுதூமமும் வரும் மத்தும் விதூதாவிதூதாதிக்கிவலுவிதமும் துரமலுவிதகாரணகூடுகிலே கண்டுக்கொள்வது. உதூதிதூதாங்கல் வலயாத் துக்கு வலவிதானத்துக்குப்போலே காலகூடு கியதமாகவேணுமென்றுமதுவும் பூரணவிலிதூதூதாவிததாலே வலிதூதம். இவர்கள் வலத்தித்

[illegible]

மானமில்லையெயிலெயின்னும் மற்றோர்வாதகெழியிலெயின்னும்
வாதுபூண்டதானுமில்லென்னுமையும் பொருளுமில் தத்துவத்
தினுணர்ந்திசெயமுமில்லெயின்னும், வானவரும் மானவரும்
மனமும் வெள்க வளம் பேசும் மதிக்கேடன் மத்திமத்தான்.

[illegible]

பிரதமபுரகாராதவலாது மவஸவபுரொகாரது மவங்குளாலே மி
 ரவங்குள். இது கொள்ளாதபோது, மூலமுமூலகலாவிதிமே
 டவாதிவயகூடுதென்றவொண்ணாது. உலுபவம்மவயத்தாலேக
 ண்டவாகாரத்தைஜாநாகாரமாக்கவமையுமென்றுவாவவஞ்சொ
 ன்னதுவும் மிரவம்ஸம். பூகிவஹவிபூகிவஹங்களில் ஸம்பூகிவ
 ஹஜாதத்துக்கே சூகாரமென்றுமதும் விவரீதம். மயபம் ஸவபு
 ரொகஸம்பூகிவஹமாகையாலுமிதுதன்னுடைய விரிவாவமாய்
 ஒரு ஜாதாவின் படிமாயல்லது ஜாதம் விரியாமையாலும் உமய
 மிரவபூஜாதாதூதத்தைக்கொண்டு உமயாகாரபவஹம் பண்
 ணை சக்யமன்று. விபூகிவஜாதம் வாயகமாகாதென்றுமிடம்
 ஸவபுவாழிஸம்பூகிவஹம்- இப்படி கண்ட மூலமுமூலகங்களை
 கூதகூங்குளாலே வாயிடுகில் ராஜூகதூயத்தாலே ஜாதம் தா
 னும் வாயிதமாய். அவறவவிரவவாஹூயத்திற் பூ
 ஜாமில்லையென்று வெகாகிங்குள் தாங்குள் வாயிக்கையாலும்
 ஸம்வாதிகளையொழிய ஸம்வாதமென்றெருந் பூவியில்லாமையா
 லும் ஸம்வாதிகளைத்துடந்தால் வாரணாஸெஷமாயவைதானும்
 ஷுபாஸூபாழிவகூடூஸூங்குளாயத் வலூரொஷம் வருகையாலும்
 வைபூதூஷுமல்லாமையாலும்வாஹூயத்தூஹண்பூஜாமாத
 க்கூடாதென்றில்பூஸூஜாதவாரணாஸூதூதத்தைக்கொள்ளுமளவி
 ல் மயாபூபதம் வாரணூகூவதூகிகுள் கூடுகையாலும்வைத்தின்
 ஸம்வாதவிஸெஷங்குளாலே கொகத்திலுள்ள ஸவபுவெவியுமும்
 உவயம்மதாரதஜூகிகுளுங்கூடுகையாலும்சுதீஜ்யவாரணாவை
 க்கற்பியாமையாலும்ஸிஷுஸாலூயதூபஸாலூகிகுளிலுங்கண்டவாரண
 ணாவைக்கொண்டு மேலுள்ள விரிஜானகூடு மெசுள் கூடுகையா
 லும் அவைத்திலே சுதீஜ்யவாரணாமுதலாக ஸம்பெஷாசகஷு
 கூடுமெசு சொன்னதுவுமவியலிஷயமல்லாமையாலும் சூவ்வா
 க்யவியம்மென்று சுதீஜ்யவாரணாவைக்கொண்டாலும் ஸம்வாத
 டுமெசுயிலே அவைத்துக்கு பூதூஷும் வருமென்று சாலூவவ
 விரிமாகையாலுமிக்கட்டையிலே சுதீஜ்யவகுபூகிமுதலாக
 விரிணாஷவாஸம்பெஷவந்தால்மகுதமளகிசாருவவிரிணாஷுமெசு
 யிலே மெஷியகூங் கூடுகையாலும் வாஹூபூவங்குளும் தூ
 ணாடிகளும் பூதூஷுபூஜாணவியங்குளாகக்குறையில்லை, சூதூ

எனவாங்கும் விவரங்களை மென்று தோற்றிவிடுக்து
 சத்துக்குப்போலே வாயஞ் சொல்லவொண்ணையாலும் உ
 ஹகாரமும் ஸத்யமாம். ஸத்யாவதம்மவியத்தாலே ஜோசன
 யங்களை வாகமென்றுமிடமும்வவவதவ்யபு திபதிவ்யவியானவிர
 கமாம். உபாஜய உபாஜகாரங்களை ஜோசத்தோடே உயிநங்க
 னென்றால் ஸத்யவியயங்கபுருக்கு வாகமும் ப்ரஸம்சித்து ஸதி
 துவாடிமாதலவகைவாடிமாநலாம். தன்னையொழிந்தவைத்தை
 ஜோசங்கானுமாதல் உயிபுஸம் யாராதோவென்றில் உயிபு
 யுவவெய்யயாடிசுதம் தியுவிபுயத்தில் போலே ஸத்யவிபு
 த்திலுங் காணலாம். இத்தாலே எப்படிப்பட்டது எந்த ஜோசத்
 துக்கு விபுயமென்று வகைவாக காண்டுநிலோம் என்றதுவும் திர
 லும் ஸபஜாதாதிபுஜாஹந்தந்தொண்டு ஸபஜோசங்களுக்கும்
 திரவாஸதம் வாயித்தும்மம் ஸபஜவொகொவதம்மவ்யவதாதி
 விரவியமாதையாலும் ஸபஜஜோசங்களுக்கு ஸத்யவாகவ ஸபஜ
 விவொஜாதிதாலே தாகவிகமாகவாதல் வொஹாதிதாலிலையாத
 ல் குவவதமுண்டாகையாலும்வவவதம் | வரிபுரபுரகாரக
 ஸாதவெவ்யுரம் ப்ரஜாததெள | கணவாகாதிதீவகபுர உயி தி
 வெராகவெதர் என்கிறபடியே வாதவவவவிலே வரவ்யவிர
 விகவெங்கள் பிறந்தவையாலே இது திவ்யவாகவமாகவேண்டாபோ
 வென்றில் ஜோசம் தன்னியும் வரிக்காதிதங்கு ஸத்யவதவ
 வகவவவ்யவபுரகாஸக விகவிக திவ்யவாதிவரவ்யவிரவிகவ
 ஸதமுண்டாகையாலே ஜோசம் தானும் திவ்யவாகவாய் விடும். வ
 வவவவிலே விரவியவவவவவவவவிரவிரவாதி வுவவெவவவவ
 ல்லாம் வொவாயிகவகளாகையாலே வவவவிலே விரவயமுண்டா
 காது. இங்கன் கொள்ளாதபோது ஒற்றொஜாதங்கன் தன்னிலே
 வாகவவாகவாய்க்காரவாக வவவதாகாரவாதி விரவவிகவ
 ன்களாலே தியுவாகவ வந்து ஸத்யவாகவே புகவிடமாம். இப்படி
 வாயிதாதவதாதி வொகொவவவவவவவவவவவவவவவவவவ
 வாகவ வண்டுக்கொளவது. ஒரு தீவிர வவவவவவவவவவவவ
 இதுக்கு வதஜோசவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ
 னுக்கும்வவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ
 மென்றுமிப்படிவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ

புதுவெய்: வெய்யுட்டி உதவியாக என்றும் அஞ்சுகளாகவே
வெய்யுட்டி உதவியாக மிகவும் தந்தார்.

உளக்கதையைப் பூர்வீ யுள்ளத்தேயி யுலகத்தாருகந்தி
வசை வுலகுண்டென்னும், இளக்கவரிதாயிய கந்தருக்
கம் சேர்க்குவெழில் மறையிற்செனுடனெம்மைக் கண்
டோம், வினக்கு கிரைபோல் மதிகளவேராய்வேரொ
ன்றியாதே விளங்குமெனயினம் | வின்ற, களக்கறுத்த
ன் கண்ணி ரெண் டுமழித்தோம், நாணுக்காகம்போல்கி
ருத்திவென்கதறுமாறே. (101)

உதிகவிதாசிகலவிலுலகு வெய்யுட்டி உதவியாகவே

புதுவெய்

பெருந்தூரம் அகலம்மாபிகாரம் :

புதுவெய்: வெய்யுட்டி உதவியாக

பெருந்தூரம் அகலம்மாபிகாரம் :

பொறுளொன்றிலேதென்று பொதமொன்றுங் கொண்ட பொய்ய
ரைநாம், தெறுள்கொண்டு தீர்த்தபின் காணவொண்ணப் பொரு
ள் தேறிவின்ற, மறுள்கொண்டு ருதுகறக்கும் சளத்திராந்திகள்
வண்ணிகைநாம், பிருள்கொண்ட பாழ்வினெறென்றிகழ்ந்தோட
வியம்புவமே. (102)

புதுவெய்யுட்டியில்லையென்ற பெருந்தூரம் அகலம்மாபிகாரம்
விஷயமானபடியைக்கண்டு புதுவெய்யுட்டியுண்டென்னொரு பேரையி
ட்டு அது புதுவெய்யுட்டியுள்ளது. அதடியாகவந்த ஜகதாசனமே
தோற்றுவித்தது. இதைக்கொண்டு புதுவெய்யுட்டியை உதவிக்கி
றேமென்றும் அகலம்மாபிகாரம் மிகவித்திருக்கும். இவன் புதுவெய்யு
ட்டிக்கொண்டவிடத்திலும் அவயவினவாகவந்தான் அவயவகாரி
யுறு கழித்தான். புதுவெய்யுட்டிகள் தனையும் அவயவகாரி

வொடி மயத்தாலே கிரஸங்கென்று கொண்டான். ஆடுதெ
கடுசு விகழ்த்துக்கல்லாத வாரதாமதங்களுக்கு ஸ்யோமந்தன்
னையும் விகழ்ராகவிலிமென்றான். சில ஸ்கெனலிசொஷ்ஷமா
வத்தாலே இவையெழாதுஸ்யோமந்தரம் பிறக்க ஸ்யோதவ்ய
ஹாஸவருமித்தனையென்றும் வரிஹ்நங்களான கணுக்களுக்கு
டாழிகளுக்குப்போலே பாஸ்டுகொள்ளவேண்டுகையாலும் பா
ஸ்டுகொள்ளாதபோது சூகாஸம்போலே ஸவட்டங்ககளாக ப்ர
ஸமிக்கையாலும் பாஸ்டுத்தாலே ஸ்யோமமாகவேண்டாவோ
வென்று ஸங்கித்து இதுக்குவரிஹாஸமாகவாரதாமதங்களுக்கு வர
தாமதமென்றொரு வாரதாமிடகயட்டில்லை. ஹாஸ்கிலிபவ
ரதாமதகவாபங்களிலே இயத்தையென்றும் வரிஹ்மென்றுந்
ண்டோம். அதுகாணுமாகாஸயாத அதுபுரஜூவிதாத்மத்தனை
வஸ்துமதிமயன்று. இப்படிசுவாபங்களில் கண்டசூகாஸயாத்வை
வாரதாமதங்களிலும் கணிக்கிறோமாகையால் கணிக்கவாரதாமதா
ரவவாஹ்யாபட்டசெயமென்றும் இப்படி வாரதாமதங்களிலே
ஸ்யோமந்தரமென்றும்சுவாபந்தரமென்றும் வரிஹ்நசுவாகா
ஸயாத்மந்தரமென்றும் இவையத்தக்கொள்ளுகிறவனுக்கு வெ
வாஷிகன் சொல்லுகிற வாரதாமதாபுரதூக்ஷமாதல் மற்
றுள்ளார் சொல்லும் ஸ்ரிபுரதூக்ஷமாதல் ஒழியமத்தொரு நி
லே கூடாது. விரவிபுரதூக்ஷமதிதவவிஷ்ணுஜாதங்களுக்கு
காரணமதிதவியத்தாலே சூகாஸவட்டமென்றவும் கூடாது
புரதூக்ஷாபட்டிசொஷ்த்தாலே வாரதாமதத்தையதூக்கிறுப்போ
லே புரதூக்ஷாபட்டிசொஷ்த்தாலே ஸயட்டிசொஷ்த்தை கதூக்
கிறோமென்று புரதூக்ஷாபட்டிசொஷ்த்தாலும் ஸயட்டிசொஷ்த்தமென்
கிறவனுக்குச் சேராது. இவனுக்கு சூகாஸபுரதூக்ஷையக் கொண்
டு சூகாஸ மென்றொரு ஸயுபுரதூக்ஷத்தைய அனுமிக்கலாயிருக்
க இத்தை துஷ்டமென்றதுபுரதூக்ஷமென்றும். புரதூக்ஷமென்
டாயிருக்க யாதுயாலே யொன்றை துஷ்டமென்னப்பாத்தால் ர
புரதூக்ஷாபட்டிசொஷ்த்தாலே துஷ்டமென்னலாம். சூ
காஸவாரதாமதாபுரதூக்ஷமென்றவனுக்கு ஸ்யோமந்தாமதாபுரதூக்ஷ

செனஞ்சாமிசுந்தரபிகாச: ।

66

ஐந்திலொரு சொழிவரிமுறிக் கிரதில்லை. ஐயாகாசத்தில்
கூறாணநவாடி விசொஷத்தனும் சொல்லவழியில்லை. கூறாகா
டிவிசிக்ஞகாவ கஜுமெகனாலே அவிசொணாநத்தில் கஜுத
கெகந்தனென்றால் குகாசத்தை அதுமாகக்கொண்டு அகிலே
வாபுராததாது கஜுதாவிலி காவவிசொஷத்தனாலே அவிசொ
விதாது கஜுமென்று கட்டலாம். ஸுபொவமொடி வகாவம
வதம் வகாபயத்துக்கும் தாயும். ஐயுபத்தை குகாசொவாவி
சொஷா என்று அகுகாசாருளிச்செய்தார். ஐயுமெவிதத்
துக்கயுபமெவிதத் காரணமாகவேனுமென்கிறதினக்கு ஐயு
ங்கதாருள்ள ஐயுதிறுமணம் பண்ணவிரதில்லை. ஐயுதிறும
ணம் பண்ணியல்லது இவனுக்கு அயுபம் அவிசொ கிரதில்லாமையா
லே அயுபங்கத்தன்னிலும் ஐயுதிறுமணிக்கவொண்ணது. ஐயு
ங்களை விவிசொகாணங்கனாகக் கொண்டு ஐயுதிறுமணம் பண்
ணிதால் பின்பு வேறொரு ஐயுதத்தில் அயுபத்தை காரணமாக
அவிசொவேண்டா. தீவிரதவொணாநம் நடவாநிந்த அகுகாசாடிந
தும் தீவிரதாடி வகாபாணங்கனாயிராநிந்த பின்பு லீதஜா
தம் வருகிறது. லீதமாயிருப்பதொரு வாஹுயுபம் அவிசொ
மாகப்பட்டன்றோ அல்லாதபோது முன்புபோலே தீவிரதவ
தையே நடந்துமிடாதோவென்கிற அகுகாசவாஹுயுபம்வாடிந்
து ஐயுதத்தில் தீவிரதாடி ஐயுதவ ஒதிகா மாறி வ
ருகிற போது முன்பு போலே தீவிரதவ ஒதி
வாஹுயுபம்வாடிந்ருக்கயாஹுதவாத்தாலே வருகிறதென்
றிவந்தாலும் யொமாவாணங் கொண்டகனங்கிலே ஜமநா
சொயிலும் வாலதாவிசொஷ மெவிதத்தாலே அவைபு திமா
வமும்வருகிறதென்றும் வாநிதாத்தப்பவிரதில்லை. யொமாவா
நாடி சொனாமாஹுயுபக்ஷண யொமத்துக்கு வரிவாந
மாகவிவன் விவகாநம் கயமுதாஹுதீவிசொ மாஹுதாவிசொ
மெதாஹுதவயுபஜாஹுதாஹுதவயுபக்ஷணம். என்று அவிசொ
வாஹுயுபவாஹுததிலே அவஸிதமாய் ஹொதாஹுதாஹுதவயுப
லே ஹொதாஹுதவயுபவாஹுதவயுபத்தைப் பேரிடுகிறோமெ
ன்றதுவகாபவணம் வாஹுயுபம் தனக்கு ஹொதாஹுதவயுப
வகாஹொதாஹுதவயுபவாஹுதவயுபவாஹுதவயுபவாஹுதவயுப
தவாஹுதவயுபவாஹுதவயுபவாஹுதவயுபவாஹுதவயுபவாஹுதவயுப

ஸ்ரீரத்தவெஃரஹுமாவெதஃ :

10 வெஹாஷிகமஃமரயிகாஃ :

காண்மின்றவனில்லை காழ்ச்சியுங் ண்டதுமுண்டலவ
தான், ஏன் கொண்டவவற்றிலவற்றிற் குணமு நீ
லையுமில்லை, சேன்கொண்டசந்தியார் சோந்துமொ
ன்றெனநிர்க்குமென்ற, கொண்டொண்ட கொளுரை
வைபாடிகள் குரைகருவமே. (27)

முன்பு கறிந்த ஸனங்கள் முவாக்குச் சொன்ன கொஷம் த
ப்பலாமென்று பார்த்து ஜாதத்தோடொக்க வாமுயாடும்பும
தூக்கமும் ஜாத ஜெயங்கவிரண்டும் சிவிடெஷாதகக்ஷணிலை
ஹைமலபங்களாயிருக்கும். ஜாதாவொருவனுமே கஷிதனெ
ன்றும் வெஹாஷிகளை சிராகிரிக்குறும். இவன் கொண்ட க்ஷ
ணிக வரஜாணுக்கள் பூதூக்ஷங்கென் னுதானே யினைசந்தான்.
புஃஜபெஷிலே பூதூக்ஷமென்றும்போது புஃஜமென்று
வரஜாமட்டா தவொன்றைக்கொண்டவன் புஃஜமென்கைக்கு மெ
தவாத ஸுமெயாமென்றாகல் மெதநஜயடமென்றாலொரு யட
மும் கொண்டலன். க்ஷணிகலுக்ஷணிலெஷந்தான் சிவிடகஷித்தி
லே நோந்தி புஃஜவிகஷி விஷயமென்றுயிப்படி சிவிடகஷித்தி
லே இவைத்தோற்றித்தென்று வாயிக்குக்கி சிவிடகஷி பூராண
மாகமாட்டாது. விகஷிபாவலு சிவிடலாஷலவாஷலபவ
என்றும் தவூராய்வுபவாஹா சிவாஹுரெகரிவாதஃ : | வூரவ
தரிவகிஷகம் வரிக்ஷாதமவாதஃ : | என்றுஞ்சொல்லி விகஷி
மு சிவாஹுமும் கஷிதாகாவிஷயமென்று தாங்கள் கட்டுகையா
லே அமைவாயும் வரஜாமட்டாதக் காட்டமாட்டாது. இப்படி. விக
ஷி பூராணமென்றென்றிவனுக்கு விகஷிபாவலாபவாத சிவிட
கஷிமும் பூராணமாகவிரகில்லை. விகஷிபூராண வரயகாத
ராதத்துக்கு கடுககாஹுரிகொஷந்தான் வரும். விகஷிபாவலி
ஷிபூராவாமெல்லாம் கஷிதவிஷயமென்றுயிவனுக்கு ஸுராவல
வதாஷி விஷயமுண்டாம். ஆகையால் ஸுராவல வகபூராண
வாவலாஷிககிக்கு மிவனுக்கும் தவூம். இத்தாலே வுலி

யிலும் பொய்யுத்தகளிலும் ஸ்ஹாவமென்னலாமவை ஸத்யம் ! வி
காரமென்னலாமவை விஷயமென்று விவரமும் கூடாது. வி
சரிஷ்யவிஷயமாய்த் தோத்துகிற பஞ்சவிக்ஷைப் பஞ்சாநாமப
மென்கையாலே இதுக்கும் ஸயதுயர் சொல்லும் வாலாநாநாநா
வஸத்தாலும் கூடுகையானிவனுக்கு வாஸ்தவம் ப்ரத்யக்ஷமென்
ற விரகில்லை. ஜாமஜெயங்களுக்கு ஸம்ஸ்யாநாநா வேண்டா.
ஸ்ஹாவவிசொஷத்தாலே விஷயவிஷயீஹாவமென்றதுவும் ஜாமவிஷ
யமென்னென்று ஸத்யமாயத்தானிறே சொல்லலாவது காரண
மறுதபவருவ-க்ஷணம் ஹிந்திய ஸம்ஸ்யாநாமப மாகையாலே
இதுஸம்ஸ்யாகடதூஜாம பவருவ-க்ஷணத்தை மூலிக்கிறதென்
றதுவும் ஸவ-க்ஷணகொபவம்ஹவிக்ஷாம ஜாமஸகாகாவவிஷயபுக்ஷ
ஸத்யாலே ஹிந்திய விஷயஸயவிஷயங்களுள் மறுதமவிஷயிஷ்ய
க்களை விஷயஸயத்தோடொக்க கருவியஸயம்மூலிக்குமென்று
in விஷயஸயஸயவிஷயபுக்ஷம் விஷயவிவாஸத்துக்குப்பின்
னும் க்ஷணகொபவியென்றுஞ்சொல்லுவார்படியிலே பவருவ-வி
ஷயக்ஷணமூலவிஷயஜாமக்ஷணத்துக்குவிஷயமாகத்தட்டென்றென்
றில் இப்படிச்சொன்னாலும் ஸவ-க்ஷணத்திலுமுள்ள பவருவ-
க்ஷணங்களும் விஷயமாகபுஸம்மிக்கும் .அவைத்துக்கிந்தஜாமத்
தைக்குறித்து காரணகூமில்லையென்றில் குலம்ஸதக்ஷணம்போலே
காரணங்களான வயிபகிஸஹகாரிஸதமஹாபுக்ஷயக்ஷணங்களுக்
கும் விஷயஸம்வரும், காரணகூமிகள் துஷ்யமாயிருக்க ஸவக்ஷண
ஸ்ஹாவவிசொஷத்தாலே மிஸ்காமம்புக்ஷமென்றால் அப்ப
டிப்பட்டஸ்ஹாவவிசொஷஸம்வத்தாலே ஹிந்தியபுக்ஷமும் ஹிந்திய
ஸமும்புக்ஷமாகலாம்.இப்படிக்கிருமஸதஸ்ஹாவவிசொஷ்கொ
ளாவார்க்கு வயிபகிஸஹகாரிகளைக் கட்டவேண்டுவதுமில்லை.
அவையுண்டானாலும் ஸ்ஹாவவிசொஷமில்லாதபோது குலம்ஸதமா
கமாட்டாது. ஸ்ஹாவவிசொஷமுள்ளபோது அவையிலேயாகிதும்
குலம்ஸதமாகலாம். ஸ்ஹாவவிசொஷவிசரிஷ்யமானக்ஷணிக்ஷணிக்ஷண
மவைத்தையொழிய தோத்துகிறதில்லையென்று விஷயிஸாநாகாட்
டவிரகில்லை ஸ்ஹாவவிசொஷத்துக்கு தோத்துகிறதில்லையென்று
ஜாமஜெயக்ஷணபுக்ஷஸ்ஹாவஸயமத்தாலேபரிஹாஸமாம். வெ
காஷிகாஷிகன்முளும் தந்தாங்களிசைந்தவஸுக்களையெல்லாம்

கூனிகமென்று கொள்ளுகிறது ஸவ-புரோகபுரவிதிவ-புரபு,
 துமிஜீரவிசும் : ஸபு, சிவநாபிவாழினை சிபோலே வானா
 வானொளவதியாலேவருகிற வடாழிகளும் ஐரவனாகிகளிலும்
 காரணவாழிசூத்தரலே ஐரவாழிவபு, துமிஜீரவருகிறதா
 கையால் ஸிரகும் கஜிதமென்றில் கததயாவலிவாழி, மெளரிக
 னாலே அறிமமான தீவத்தில் போனிகு புதுமிஜீரக்தி வாய
 ன்சொல்லவொண்ணது. ஸவ-புமும் கூனிகமானால் பவபு-பு
 ஸவாழிசூழி புசிவாயாதத்துக்கு ஆளில்லாமையாலே ஐர
 வாழிவபு, துமிஜீரபுமும் ஸுதிஜீரவாழிசூத்தரலுக்கு விசுநிலை, அ
 ப்படியேகூனிகவகத்தல் வானுபவகத்தரவுக்கு தவமவமொ
 ம் கூடாமையாலே வேரொருத்தன் மூலிக்க புக்காலதி புலம்
 ம் வரும். யவநெவவலிவாழி, கருவிதாசு-பவவா, வவநெவ
 வபு, திரவ-புலொத தாயயா என்றும் சொன்ன புலிவாழிமும்
 தவபவம் : வாலதாயவாழிவபு, தவதிகளாலே வருகிற
 சிவநத்தை கூனிகவாழிசூத்தரலில் பொல்லவொண்ணது. சிவநயவி
 தாசவகத்தில் வவநெவபு, வவவாழிவகமில்லெயென்றுமிடம்
 சொன்னோம். தீவத்தில் சிவநயவிதாசவந்நண்டோ மென்றும்
 வடாழிகளிலும் சிவநயவிதாசவகத்தவொண்ணது, வடாழிகளில்
 வவநயவிதாசவகத்தகொண்டு இப்பகத்திலும் வவநயவிதாச
 மென்கைபுவிதம் — தீவவயவங்கல்வாசவாழிவயவங்கல்போ
 லேகசிலவகூலாபவந்நாழிகையாலே கதவவம்மம் வருகிறது.
 வவநாழி, தாசவந்நாழிகொண்டிலவ-பத்திலும்கூனிகவ கொள்
 னுகைக்கிபு, துமிஜீரமில்லை. ஸிரந்நாழிவாழி, வவவாழிவகூலி
 சொஷாசுத்தரலே கூனொவாயிவ-பவந்நாழி, கவாயித
 புதுமிஜீரயாலே கூனிகவாழிசூத்தரலுக்குவவபுமுண்
 டரம். வவநாழிவவவாழிக்கு காரணகாரணங்கள் வவகாரி
 வவவாயவவவாழிவகூலி. அவைதானும், வவவாழி, பு
 வவநயவந்நாழிகாலவெவபு, வவநயவந்நாழிகையாலே விவாயமி
 ல்லை. வவவாழிக்குவவந்நாழி, உவவாழிவாழிவாழிவாழி வவ
 வவநாழிவெவபும் விவாயமன்று விவாயமுள்ளவவவாழிவகூலி
 வவநத்தைகொள்ளோம், புதுகூந்தான், வத-பமானகூனத்தை
 விக்நையாலே பவபு-பவவாழிவவவாழிவவவாழிவவவாழிவகூலி

தேவென்றில் இது ஸ்காலஸ்தைதையகாட்டுமத்தனைப்போக்
 வி சுகோஹஸ்தைதையகாட்டாது. அஹெதூகவிதாஸம் சொல்லும்
 யூவஹாலிசாதுதாமமுதெகாஹுதாதிஷுஸூமி தித்யுஹகஸ்கஸம்
 லாமெதொதாதுதாவெஷுணாஸி— அவெஷுதொதாதிஹகாஸகாஸா
 தாமிச கஸஸம்ஹவள்ளுயத-கிதி-ஹாவங்களில்சொன்னது பூ
 யஸத்துக்கும் விருகையாலே இத்தை அஹெதூகமெனனால்
 யிதங்குஹிசுமுண்டாகையாலேஹாவமன்றிககேபோதல் இபூ
 யஸத்தைததுஹமென்றுகொண்டபோது ஹாவத்துக்கும்பாஸாவ
 யிதன்னிக்கேபோம்பாடியாம— இப்படிதளாலெல்லாபூரணங்க
 னையுமாறுபந்தால் சிலவஹுக்களுகருகிதிதாமாதாமகொள்ளும
 ளலேயாகையாலே ஸரீராதிகளிலரிஸையிலம்மெசொல்லுக்கககா
 தவிஷுசஸுசஸுதாதிஷுஷாஹங்கனையிட்டு வைராமுப்பிதக்கும
 ளலேயே அயூதஸாஸுஷுத்யம் ஹெதூவையொழிய மாஸவாக்க
 டவதாஹல் யிவர்காசொல்லுஹ ஹிஸஸாயத-பந்தலியிக்குறிகெ
 ஸங்கருக்குபூயொஜநிலிலையாம். ஜாமரவஹதாதுக்காதல் த
 துஸபிஸரீராதிகருக்காதல் வேரொனாலேமாஸவநிலிரேயி
 வைத்தைதஸிப்பியாதேகெளளென்றோருவ ஹுக்கு ப ஷெலிக்க
 வேண்டிவது, ஹிஸஸாதிவியாவது விஸஹாவஹாதொதாதித
 பூதிஷெயமாதல் வெததாஸவவெதவிஸெஷததபூதிதிஷெய
 மாதலாகருஹுள்ளென்னில் சூதாவெஷுணிக்கஜாமரவவெ
 ன்றுதெசுளிகதவபுருகரு வியிதிஷெயஸாஸாஸாஸாஸாஸா
 தாதிக்களகூடாது. விதாஸததொடேததயவபூதி
 ஸெகவததாஸ ஹெதூவெ விஸிஸிஸஹாம ஸாஸாததாஸாத்தி கர
 தாமிசகமாஸவிதாஸததாஸ அஹெதூகொததிதான்னால்பழை
 யஹாவதாஸபூதியையாலேஹாவங்கனையும அஹெதூக கள்ளெ
 ன்ற பூஸாமிக்கும ! ஸவதமுமஹுணிகமென்றால் இசைவரானில்லை
 யென்றுப்பார்த்து நித்யமாயிருப்பதொரு தகமுண்டென்று
 சொன்னவிஹஜுவெஹாஷிகததத்திலே அயிதமிவவெ அகத அஜ
 ம ஸாயி ஸாஸ ஸஜாததொஸ ஸஹோஜாஸஸஸாஸஸாஸாஸாஸாஸா
 ஜஹ என்று தித்யுஹஸுஸவமரம் முதலாகவெடுத்த ஸாவகாஸும
 ஹாவெஸவபூதியுமென்றுமிடம ஸவஸுதம். ஒரு தித்யுஹத்தை
 இசைதததுவும ஹுணஹமவிஹஜுதியுதாஸாதி கருக்குச்சொன்னதி

விண்ணகருக்குபரிஹாசமாகுமாட்டாது. ஒருவழுவை சித்யமென்
றுகொண்டவனுக்கு அநிகையையகவாதுராகம் விருதிமாம்.
சித்யமாகவிசைந்தவழுவை புஷ்டிஹமாகக்கொண்டு வகாதுர
ம் தன்னாலே வலுதரங்களை ஸ்ரீங்கனென்று வாயித்தலம்படி
யாம். சூதககாடிகளாலே நீக்கியுள்ளவக்துக்கு அநிகைத்தை
வாயிக்கிறோமென்றால் இந்த ஹைபுவிவாடிகளுக்கு ஹாவலி
மாம். அது தன்னையும் வாயிகரும். ஹைகக்காரிலுமிப்படி
பெரிக்கண்டுகொள்வது. உபவசியாவிட்டு உபபெரிகாசுவத்
தாலே பொன்று சித்யமென்றும் மத்தளாவையெல்லாம் அநிக
கங்கனென்றும் கொள்ளுகிறோமென்றல் ஹைபெரிகம் ஹுராலி
கலுமாமக்கட்டுகையாலே விஸுவசியமாகாது. இங்கநல்லாதபோது
பெரிகாடிக் குக்கும் உபபெரிகாசுவத்கொண்டிலுபகலாவதம்
பண்ணும்படியாயுபவாஷபெரிகாசுவத்கொண்டிலுபகலாவதம்
வகாதுராயசியாதத்திலே பொன்றும். புதுவகையிலுசொல்லும் சி
த்யாசித்யவிலெககுமாம மேலே கலுஷிதமாம். ஆகையால் வ
வகலுஷிதங்கடும் ஹைபெரிகாசுவத்கொண்டிலுபகலாவதம்
சித்யசியுள்ளதென்றிந்தே புராவம்- இவர்கள் காலுசிகலிசித்ய
காவங்கனிலே கலுசிகமாவபரிபெரிகாசுவதம். இதுதான்வக
லும்போலே துஹமென்றும்துவும் ஸ்ரீகலுசிகமாவபரிபெரிகா
வாடிகுதெராவதம்ஹத்தாலே சிவஸுமாமென்றுமிடம் ஸவகாமி
கஹம்த்திலே சொன்னோம். வரிபெரிகம் சிவெய்யானால் வக
காக்கருகரும் காவங்கபுக்கும் வகர் சொல்லும் விஹுக்கருக்
கும் போலே வரிபெரிகம் வவாமிக்கும். ஜாதககலுசிககருக்கும்
வரிபெரிகம் சித்யாவென்றையாலே ஜாதககலுசிககருக்கும்
வகலுசிக பெரிகாசுவதம்ஹகலுசிககலுசிககலுசிககலுசிக
சொன்னதுவும் வபியாதபடியாய் வகெகலுசிககருக்கே வ
வகலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிக
தாவென்றிதவளவிக்முவர்த்கும் கலுசிககலுசிககலுசிககலுசிக
வகலுசிக கலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிக
ஹைபெரிகம் குவயிஜாதககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிக
வைத்துக்குவாஸுராதயங்கடாது. ஸுபகலுசிககலுசிககலுசிக
தல்ஜாதககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிககலுசிக

கொக்கிமென்றதுவும் கண்ணம்மாடிக்கூழினத்தாலே சிரஷம் இவர்களுடைய பண்புமய அரங்காயத்த அரங்காயத்துக்கூழினத்தாராயபுரம் அபிவிமானென்களும்பரிவாழ்களுமெல்லாமொரு பூரணத்தோடு துவக்கத்துநூலில்லாமாலைபோலே நிர்க்கும். நிலைநின்றதாகக்கண்டுக்கொள்வது இந்தவெஹாஷிகுத்தத்தைவாழையஉயமெஹதாக்கெவிதடிபுரவி: என்று துடங்கி வகுக்காரர் சிரஷித்தார்.

கும்பிடுவாராரென்றுதேடுகின்றார் குணங்களைபும்தங்களுக்குக்கூறுகின்றார் தம்படியைதமர்க்குரைத்துப்படிவிக்கின்றார், தமக்கினிமேல் வீடென்று சாதிக்கின்றார், தம்புடையைபுடல்சூறித்துநெடுதென்கின்றார், சந்ததிக் கித்தவம் பலிக்கத் தாம்போகின்றார், செம்படவாச்செய்கின்றகித்திப்பைசேவகப்பத்துடனே நாம் சிதைத்திட்டோமே. (உக)

உதி+வாழ்தலம்மே

வெஹாஷிகுத்தம்மாயிகாரொருபுரம்: 1

சீர்தவெஹாஷிகுத்தம்மே: 1

க உ ப டு ஹ ஸ ன ல ஹ ம ம ர யி க ர : 1

வேதங்கள் மொளியிளங்க வியாசன் விரித்த நன்னூல், பாதங்களான பதினாலீசன் படிமறைத்து பேதங்களில் லையென்றோர், பிறமப்பிச்சியம்புகின்ற போதங்கழிந்த வண்புத்தர்மாட்டுடன் பூட்டுவமே. (உ)

வாசிஒன்றையும்கொண்டு வெஹாவையும் வொயவிஷயத்தையும் வாசியுக்களையும் வாசியிலேஹிதங்களென்றயெஹாஅரணாயுமிவனுடையஸூசூநில் சித்யுரென்றுண்டு. மத்துள்ளவை சித்யுமென்கிறவை ஹாஷிகெகடுபரியையும் சிரஷித்

மானவத்தாலும் ஸ்பஷ்டவ்யவெஷ்ட சூடாது. ப்ராணத்தினுடைய ப்ராணமும் பாரதாபித்யபதம்ன் னென்றுதாங்களையிசைந்தார்கள்.

விஷயஸத்யகூலிணமானப்ராணஜாதத்திலேயாதல் ததாயதத்திலேயாதல் ஹாமியாலே யாரொலிதமென்றும் பக்ஷத்திலும் ஸ்ரஹத்தி : டையஸத்யகூலியபதங்களைபும் ப்ரவணத்தினுடைய பியூகூலியபதங்களைபும் தாங்களே பியூகூலிதங்களாய்க்கொள்ளுகையாலே ஒருபடியாலும் ஸ்பக்ஷஸூபதத்துக்கு ப்ராணஞ்சொல்லவிரதில்லை. கிவிதெஷ்கூப்ரவணபியூகூலிகளுடைய பியூகூலிகளாலேபவபக்ஷஜாதப்ரவணஜாதாடிகளவத்யவிஷயங்களாகையாலே அவைப்ராணங்களாயவிடும் ப்ராணங்கள் போலேதோத்தியவைவவாயிதங்களாமென்றில் ஸூதிரியும்ப்ராணம்போலேதோத்திரையாவாபிவாக்யுதன்னாலும் ஸூதிரியாவாக்யுதன்னாலும் வாயிதமாம். அதுக்குமேல்வேரொருவாயகமில்லை. ஷுஷ்ணுஜாதேவதையாலே அதுகூப்ராணஞ்சொல்லிவ் இதுதந் பக்ஷத்திலேபத்தியுமதகூலும். ஸ்பதத வெஷ்கூலிதத்துக்கு ஸூதிரியாவாக்யுததாலும் ப்ராணமில்லாதாப்போலே வேதத்துக்குமிதுவரும்! ஸத்யததாலே ஸத்யுலிபிக்குமின்கைககிஇவன்சொல்லும் ஷுஷ்ணு நுகளிலொன்றும்ஸ்பக்ஷவரவக்ஷஸம்மதமாகாது. தகூவெஷ்குங்கென்றுவகுத்த வெஷ்கூலிவாக்யவிஷேஷங்களில்தோத்திய ஸத்யகூலிதகூலிகள்ஸ்ரஹத்துக்கும் பியூகூலிதம்ன் சொல்லுகிறவனுக்கு இவை கொண்டு ப்ரவணத்தில்க்காட்டில் வேறுபாடுசொல்லவொண்ணாது. ஸத்யகூலிகளை ப்ரவணம் தன்னிலும் பியூகூலிவென்கையாலே ப்ரவணத்துக்கும் ஸ்ரஹத்தில்க் காட்டில் பிறவுகூடாது. விஸிஷ்டதமனத்தில ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு சொன்ன கதவபதத்யாமியிலும் வரும். கெவலப்ரத்யக்ஷமாதல் உபவதிகூலிதப்ரத்யக்ஷமாதல் கிவிதெஷ்த்தைக்காட்டுமென்கை உபவதிகூலிவிரும் கெஷத்தில சொன்ன ஸூதிரியபதவிஷேஷகுஷணம் அவ்வொகட்டளைகளிலே கெஷத்திலும்சொல்லலாம் ஸவதெஷ்கூலியகூலிதம் சொல்லுவவனுக்கு ப்ராணததகூலிவாக்யுததாலே ஸத்யகூலிதவாக்யுததாலே

[illegible]

வழிதருவதென்பதாய்தவழிவாரமும் ஈழவாழ்வாரிசாதிக்கும் இவை
 ஆரணமணமாபவமும் பூரணவிருங்களாகையாலே இவை
 பரணவருபத்திலில்லாதவை. இப்படிஜீவாத விஷயத்திற்சொல்
 லும் திஷெயராலுங்களுக்குமபிஷயவ வஸெகண்டுகொள்வது. ய
 டுயதிதமாவாடிமொத்துக்குச் சொல்லும் கூதகடங்களுக்கு வ
 ரிணாணம் வணமதமொத்திலேகண்டுக்கொள்வது. இப் படியால்
 பூணமணஜாதியவிஜாதியவூதமொருவருக்குமென்றது வஸபூர
 ணவிருங்கு—சுயதாவதூதிபூரணாணங்களை யிசைந்தா லுமி
 வைபும் வடுவெடாததூயுபூகாரங்களாகையாலே திவிடெஷ
 த்தைக்காட்டமாட்டாது. பூரணங்களுள்ளும் வேண்டா லுயம்
 பூகாரவருவதாகுத்தாலே திவிடெஷமலிபிக்குமென்றுமது லுர
 வதாகுத்தால் ஸாயிக்கொண்ணாது. லுயம்பூகாரவிருமென்று
 வேறொரு பூரணத்தாலே ஸாயிக்கப்பாத்தால் அதுவிசிஷ்டமாகவ
 ல்லது காட்டாது. திவிடெஷலுயம்பூகாரவலுவுக்கு அவிபூ
 திரொளி தகாவிசுருகாபூரலுயம் பூரணங்கள் சொல்லவழியில்லை.
 மொடவகித்தில் சூதாவுக்கு வலுயதவிசிஷ்டமுண்டா கையா
 லே சிலயதங்களுனுடைய திரொயாதத்தாலே சூதாவுக்கு அவிசு
 ருவிருகாபூரலுயமாதிகளும் வடிக்கும். ஸரீராதிகளுக்கு
 ஜாதகூடாமையாலே இவை சூதாவன்னென்று பிரிக்கிறவி
 ருனுக்கு திவிடெஷஜாதகூதாவுவென்கை சுதாவவந் மாகை
 யாலே ஜாதாவான வலுயதமே சூதாவென்றுகொள்ள வேணும்
 சுதாவதத்துக்குமாதகூதாவுகாதிக்காயும் வலுவிதாவுத்துக்கு லா
 கிவிருகூபூரதூயுபூரணாணகாதிக்காயுது சொல்லும் சுதா
 நங்களுக்கு பூதகூதாவிருகாபூரணாயம் வரும். இவ்வயதாதவி
 யிலேபாநகடவபாதித்தது. சுதாபூதகூதாவிருகாபூததூயா
 மாதூயாஅவிபூயொமதூதாஜாதாவதிகிணாணதெள என்றுதி
 மிதமாய்த்து. சுதாவததூதாவல்லாதபோது சுதாவலு வலுதா
 யிகாணுங் கொண்டு ஜீவபூதென்குலுயிக்கிறவிடம்சேராது.
 விசிஷ்டவனத்துக்குலுயாதாயிகாணும் லொகூதமும் வலுய
 யதமுன்று. ஸரீராதமாவதிவயதமென்றுமிடம் வடகூர
 தூதிகளாலேவிருங்கு—மொடவிஷயாதிவாகுங்கள் பூதவாப
 ணாபூதிகளாலே சுதாவனங்கள்சுதாபூதமங்களைக் கொண்டு

[illegible]

பிறிவில்லாவிரும்பொன்று பிணக்கொன்றில்லாப்பெரு
வெயிலைமறைத்துலகம்காட்டுமென்ன, அறிவில்லாவறி
வெண்ணையவித்தமுடி யாகம்புறமென்றவையனைத்தும
மைகமுமென்பார், செந்நிலம்பயித்தருடன் சேர்ந்து
கெட்டார் சிவனையுந்சேர்ப்புந் கிடைக்கப்பார்த்தார்,
நெறியில்லாநேர்வழியும் தானையாளுன் மெடுமலை நா
மடைந்து நிக்பெத்தோமே. ௨௩

வ ர த ம ம ம

பு ஹுவெயிலம்மரயிகளானகாஹு : I

ஸ்ரீரெவெந்திரமாமலநா :

செவ்வெழுத்துக்களின் : I

சோதனைவிட்டொருதன் சொல்லமெய்யெனச் சோ
கதரை, சோதனையற்றவரென்னுசிறைத்தபின் நிவர்கடக்
கோர், வேதனை செய்கை வெறுமரமென்றுவிளபபிழை
த்தே, மாதவமென்று மயிப்பறிப்பார் மயலமாற்றுவ
மே. ௨௪

பு கட்டாயும் பு ஹுவராயமுள்ள வனலாழிகளை நிரவிக்
தோம். அவர்களைப்போலே வெகாமத்தித பு ஹுணமன்னென்
று கழித்து வுணைப்போலே ஹைமென்னெரு விபுமஹை
னை வையுருகு ஹித்து அனன் ஹாகுத்தித்தொண்டு மகாஹ
நதவயுயிர்களை வேறொருபடிவருத்து வுயொருகுகுணஹை
தி வரிதூமத்தாலும் ஹைதூதூதி வஹுமீவரிம, ஹத்தாலும்
ஹைர்க்கும் நல்லபிள்ளையாச நடக்கிற செவ்வெழுத்து நிரவிக்
றோம். அவன் சொல்லும்படியென்னென்றில் ஹைகாழிகளுக்கு
க்காணவுமறிதான ஹைதூதூதிஹைவஹைவஹைமஹை
ம்படி உவஹைக்கையாலும் காண்கிறவயஹைவஹைவஹை
ஹைவஹைவஹைவஹைவஹைவஹைவஹைவஹைவஹைவஹை

லே யொன்றையும் அவதூறியாமையாலும் அவன் தாழ்மையின் கசா வதித்த கடிவனர்களும் கட்டின னெஞ்சங்கள் மனிதர்க் காண்கையா லும் கடித்தனை வயட்டி னென்று கொள்ளவேணும். வசதுவாழி யானதானும் தன்னை வயட்டி னென்று சொன்னான். வெவ்நாழி லிவ்வாழிகளை வுயரதமாக உபபெரித்திறவிவனுக்கு நாமபெரிசா டிகள் கூடாமையாலே இவன் சொன்ன ஸாஸுத்துக்கு வாரா ணுமிதையவேணும். இவன் சொல்லுகிறவனும் வுபபெரிக்கு வுதூக்காடிபுரண தகடாதுமணுமுண்டு. ஆகையால் இரீத மே மொமொகாடியிடுகளுக்கு ஸீகாய்மென்று சொல்லும் இவ ன் வெவ்நாழிணுத்தைக் கழிநகப்பார்க்குமதுக்கெல்லாம் வரி ஹாஸிகாராணுங்களிலே சொன்னோம். வெவ்நாழியிடபெரி யை விட்டிவன் வனாவிகாயங்கள். ஜீவாஜீவாஸுவதிஜ்ஞவ்வ ரவையபெரிக்கங்கள் வாகிகுடிததுஷ்ய வவாகிகுடிததுஷ்யமென் றுப்போலே கட்டும். தகாதுஷ்யதவ்வமங்களில் வரிவா டெஷிகள் பட்டதுபட குவாஸதவ்யுடிகளில் கைமேலே வனி க்கிற தலைபரியொழிய வேறொரு வ யொஜமில்லை. கடிவன் வனாவலமான ஜெயாகிஷ்த்திலே

யொரு பூகியயெயவவணிந்து மனிதாடிகள் சொன்னவிடம் வவாடிகளுக்கும் உஷ்யமன்னும் இது வெவ்நாழிவவாடிகளே வபெரிம பண்ணத்துடங்குகிறவனுக்கு விபூவம்மவாஸ இவன் மூவவதூடிகளில் ஓராகாரத்தாலே வுஷ்யவாடிததுஷ்யமெ ன்றுப்போலே கட்டினவையும் மூவதவாடிகள் சொன்னதுவும் தவவவமென்றுவவாடித்தார்கள். வுதூக்கவிகாய்ங்களிலே சிலவதை யவாபூரணபபெரித்தானென்று இதுகொண் டு இவனை வுபுணத்தில் ஒரோராகாரத்தாலே வவட்டவிகள்களா க்குமிது சொல்லலாம். இவர்கள் கட்டின னெஞ்ச மனிதிறதூஷ வுரகாணாடிகளைக் கொண்டு வனாடிலிவெஷங்கள்ளுடையவா டியட்டிவெஷங்களையறிந்து அதுக்கதாமணவவபணங்களைப்ப ண்ணி வுஷ்யத்தைப்பழத்திலே மறைத்துக் கொடுக்குமாப்போ லே வனாவட்டமாக வனாடிலவாசுரணங்களைக் கட்டி வு யொமிக்க கடிவவவங்கள் வ்வவிகையாலே இது கொண்டு வு வவாணத்தை விஸுஷிப்பித்த விரகு. இது வெவ்நாடிகளுக்கும் தூஷ்ய ! இப்படிப்பட்ட கடிவவவவவாடிகள் வவவவவவவ

டனை கண்டுகொள்வது. ஆகையாலே ஐயு ஐயுக்காலுபரிமா
 லுபு துயரமே-1 என்றும் கனிஷ்வி என்றும் லாரவதர் சொன்ன
 லுபு கொஷண்களத்துக்கும் தவகாரமில்லை. உலுபுத்தை கார
 வதிதிவெறுசுவாச என்று வெகரணவாதுதகாரருளிச்செய்தார்
 ப்ராயசிதம் பண்ணவேண்டும்படி பரபமான கவிவாசலிங்கென
 லைய வெடும் வியிப்பானேனென்றில் கூடிக்வாசுபாயனாய்
 சஞ்சயை ஹிவரிக்கப் பார்த்தனன் ப்ரகாரணாததாலே வர
 ஹிங்கென பண்ணினான் இது ப்ரஹுதாம-1ஹெதாவாய் ப்ர
 ஹுதப்ராயநிதவிஷயமுமாகையாலே அதில் முளாமைக்காக
 ப்ராயநிதாதிவாவயமுடைய கவிவாசலிங்கத்தக்காட்டுகிறதா
 கையாலே சாஸாஹிவததனம் தாதாலிததுஹஸ்த-1 என்றது
 க்கு விசொயமில்லை. ஸ்ராவரங்களை நிராதகங்கொன்று கொள்ளா
 தே ஸ்ராவரஹிங்கென பண்ணியும் பண்ணிவித்தும் வயர் வளத்து
 வாரணியமான யசு-1ஞ் செய்கிறோமென்றும்வாய் ஸ்ராவரஹிங்கென
 வகரணாம-1மாக கி-1தாஹிங்கென என்றுஞ் சொல்லுகிறவி
 வனுக்கு ஹிங்கெனவரிதூரத்துக்கு ப்ரஹமமில்லை. இப்படி
 யால் ஹெதத்தில் வராஹிங்கெனச்சொல்லுகிற ப்ரஹமம் 1
 காலுபுஷிதமென்று கிஷ்ரணமாக ஸ்ராவரத்தாலே ஐல்
 ப்பிக்கும். ஸ்ராவரத்தாஹிங்கெனக்கு ஸ்ராவரஹிங்கெனம் வரும்.
 வகெகரணவாதிக்குத் தான்சொல்லும் யசு-1த்துக்கு யசு-1ங்கொ
 ள்ளவேணும். தான் கழித்த ஹிங்கெனக்கு யசு-1ம் கூலி
 ஹம் 1 வெகெவெதிசாஸலங்கனில் சில ப்ரஹெனங்களிலே கி-1
 ஹியாய் கி-1மாவராய் ச்ரணஸவவாதுரான கி-1களைச் சொல்
 லுகையாலேஹி-1காபிஷ்யசு-1 வெகரணமாகவேண்டாவோ
 வென்றில் ஹிங்கெனாம-1மாக கவிவாசலிங்களைச் சொன்னுப்
 போலே இதுவொருவாசலிங்கவததாலேமாதல் சிலவெதிக்க
 விசொஷிஷிஷி விசொஷிஷிமாதலாம். இதுவும் குவாசலி
 ஹகா-1யசு-1 ப்ரஹிங்கெனக்கு வர-1 இவன் ப்ரஹி
 களும் வய-1யாஸவவாதுராவலிங்கெனக்கொழிய தகயி
 ல்லையென்றுமது கி-1தங்களான ப்ரஹிங்கெனக்கு சில கி-1தயசு-1
 வ்கள் ப்ரஹிங்கெனக்கொகையாலே கி-1தம் 1 ஹிங்கெனயசு-1
 வ்கள் மாவாக்கள் குவாசலிங்கென வ-

[illegible]

யீவிரபுவரிணாஹங்கோயடையுமென்றும்பு புத்தேசுத்தாலே
கண்டதன்று. அஹதாராவவாய்க்காட்டுகிறோமென்றால்
ண்டவளையக் கொள்ளுமவனுக்கு அஹதாராவமுள்ளது. வ
கெசுமதுதங்கரிலே அபியதாஹவரிணாஹங்கண்டிலோமோவெ
ன்றிலதுவுங்கண்டவளையிலேநிதத்துமத்தனை—இதுகொண்டுகா
ணாநகிடங்கரிலே கட்டப்பார்த்தால் அபிபுஸம்மவரும். பு
சுதிபொன்றொருபுவுமேயெல்லாமதுதங்களுமாய் வரிணமிக்கி
றதென்று வெஹிகர்க்கும் வெஹவமஸிஸாஹவாஹிகருங்கொண்
டி லர்கனோவென்றிலதுவும் ஸாஅபிபுஸாஹாணுபத்தாலே அபித
சுஹமாவபரிணாஹமாக்கொண்டதத்தனை. அப்படியிவனும்
கொள்ளிவிதுக்கும் விஸாயாஹசொல்லோம். உலுஸுதன்னை
மஹபுஸிமவிஷிஅன்றாப்போலே சொல்லுதகத்தி அபாநபான
சுஹத்தை இவர்கள் சுணஸுஹவமென்றது நிறுமையாலேயாத
லவவபுஸிபாபியிருக்கசெயதே சூகாஸம் போலே ஸஹதாஹிக
ளாலேயாதலாஹுல்லஹிஅவஹாணுக்களாலும் அவைத் தின்
பயபாயங்களாலும் அவவபுஹாஸமெல்லாம் நடக்கலாயி ருக்க
வேறுபுவுத்தாதகாப்பிக்கவேண்டுவதில்லை. வெஹிகர்க்கு வெஹ
ங்கரும் வெஹபுஸுஹணங்கரும் காதநகவேறுபடக்காட்டி
தையாலே கஹதாஹவமில்லை. சூராஸாஹுக்கு அஹபுஸ
த்தாலே அஹதாஹங்கொள்ளப்பார்க்குதது சூராஹாஸமாம். ஜெ
தாயிகுணத்தில்காஹவிஷயமாஹித்துக்குமில்வளவிலே தாஹபு
ம். இத்தாத்கொண்டு வவபுஸாஸவிஸாஸமாக அஹவஹவம்ப
ண்ணவொண்ணது. சூராஸத்தாதகிதாமாயதஹபுஸமா
ய வவபுஸாஸியாய் நிர்க்குமென்றவிடம் சூராஸாததாஹிஸாஸி
விஸாஸமாகயாலுமிதுக்குச் சொல்லும் தகபாஹாஹங்கருக்கு
புஹிசொல்லவொண்ணாமையாலும் அஹாஸாயம் இவ்வாறு
புவுங்கருக்கும் பயபாயங்கருக்கும் மஹமஹந் கொண்டு
புஹி ஸாஹாஸி புஹி அஹபுஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸி
அவதபுஸி புஹாஸிஅவதபுஸிபுஸாஸிஅவதபுஸிபுஸாஸிஅவதபுஸிபு
ன்று ஸவபுத்திலும் ஸபுஹாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபு
புஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபு
விந்தும் ஸபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபுஸாஸிபு

நாயக் கூட்டிழும் ஸம்மதனாக் கட்டலாமாயகாலே ஸவஹம்
 மியென்று பிறத்தின துரகிதேஷம் அனவயசுபவஹமென்றிந்து
 போகவொட்டானுமில் பரஹுவினெயத்தாலே யிவைதண்ணை
 ம்போகவிடவமையும் ஸவிகாபிவிசிஷம் தனக்கே தாவிக்காபிதன்
 வருமாயில் வினெயிபகாய 3-0 துறமாயகாலே ஸவகபர
 வகபரையத உருஷணவகபரகாபிவகபெருகழிந்து ஸவ-திவி பவக
 காகிதன் வரும். செருகாரகாபிவகபெருகழிந்து ஸவகபர
 ஸவகபரவகபுகாபிகளைச் சொல்லப்பார்த்துவிட்டு மத்திதள்ள வி
 காரகிதனிடமிலாகையாலே இவன்தனக்கு ஸவகபரகககெகாஹவக
 ன்கட்டவேண்டா. ஸவ-முதகெகாஹமென்று கட்டுகிறவனுக்குத்
 தான்பண்ணினதகவிஹமங்கருமகதகாஹவகாஹவகாஹவகாஹவக
 முபடியாய் செகெகாஹவகதகவக-மெஹரபயதரவி ஹவகப வந்து
 யும்புஷாஹவகபவந்தியாலே கிரஹவகபவகபவகபவகபவகபவக
 விசிஷ்வயவவவவகபவதத்தில் வீரவியவவகபவகபவகபவகபவகபவக
 விசுவயகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 சொல்லில் உஷ்வ ஸம்மதம் ஸவ-முதகெகாஹவகபவகபவகபவகபவகபவக
 துஷ்வவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 கவகிதகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 யொகிதகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 கிதகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 ம் ஸவயகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 ள்ளமளவெயுள்ளதென்றும் வகபமும்வெகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 கெகாஹவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 ஸவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 ன்றுகூட்டுகைக்கு வகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 கிகளும் வகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 ஸவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 ஸ்வகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 ஸ்வகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 ம்வரும்வகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 கிகளென்னென்றில் வகபமும்வகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 ன்டரம் ஸவ-முதகெகாஹவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக
 கெகாஹவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவகபவக

[illegible]

ங்கள். பரபரவாழிகள் சொல்லும் விழுதெஜனபுராஜாஜெயினும் உபாயிமெடித்தாலே மெடிச்சொல்லும்தொழிய மதியில்லை. உதொவாழிபுராணங்களை அயிஷிக்கிறவன்வாலே உதொடியாடிமெடிஞ்சொல்லில் தகராஜாசாயிஷாஅந்தளாலும் மெடிஞ்சொல்லலாம். இவை மூன்றையுயிஷிக்குமிடத்தில் குடிதூதிறுதெஜனாக்களாய் அயிஷிக்குமென்றதுவும் ஸாதுபவரிணைத்தாலே யென்ற போது ஸூதூதிலிசொயமுண்டாம். வரணுதெவாழிவிமர்மல்லு ரதுபவன், ரிக்கேயிருந்திற விதூதூதிலிசொடித்தாலே வருகிறதா தையாலே விசொயமில்லை. உதொவாழிபுராணங்கள் ஸகதெஜாஜ: வரிணைபுதுங்கொன்றுமிவை ஸகாசிகளுக்கு உதவியும் ஸவமாயும் புராணமும் வரிணைக்குமென்றும்கூறக் குறிப்பிடுக்து மிதவாழியாகதிவிபுபுதுகிறொன்றுமிவை இவர்களுக்கு உபகாசனது தர்களான தெவர்கொன்றுமிக்கட்டையிலேமத்தூள்ள கிரணங்கொன்றும புராணமெதெதையாசியாய் வவந்த கூந்த ளோடுமெதெத்திலுள்ள தெவதாதிமெதகநொடுங்கூடகதாவாகிரு னென்றும்கதாவாசஜீவனுக்குஅஜமந்தனானஉதொடியநஜீவனுக்கு காரயிதாவென்றும வாழீ உயனெல்லாத்திலும்வரிணமையிதாவெ ன்றுஞ்சொல்லும்தெல்லாமபுராணம்திகோப்பார்த்தால் உத்தா னகாஷிதங்களாயிருக்கும். ஸகாசனபுதுகிறிதபுராணதிறவணத் தில் ஒருபுராணதெதெதாசுதூதூதாயிருக்கும்வனுடைய வுது ஹங்கள் ஸகீரங்கள் தோரும் பிறிய வுதுவ ஸிதங்களாய் அனுக்க ளாய் திதங்களாய் அகனங்களாய் ஜீவர்கொன்று தீபர்பெத்திரு க்கிறனவென்றதுவும் ஸகபுராணதெவரிணைவெதெதையாலே சொ ல்ளில் ஜீனதிதூதூதூதிலிசொயமுண்டாம். ஸகாசனதெவகதெ ஸகிசொடிவெதெதையாலே சொன்னால் புராணபுராணமாய்மான் ஸ உஷியும் ஜீவஸுபாய்மாதக்கொறையில்தலை. ஜீவர்கள் ஸுஹாஸு மாகையாலே சிலஜீவர்கள் பக்கவிலே சிலஸுஹமாணங்களாயி ஹதுதங்களாய் சிலதிரொஷிதங்களாயிருக்குமென்றுபிரிவுசொ ன்னதுவுங்கூடாது. ஸுஹாஸகூகூவுராணலெல்லாஜீவர்கள் ப க்கவிலும் எல்லா ஸுஹமாணங்களும் எல்லாக்காலத்திலும் குவி ஹதுதங்களாயிருக்க புராண ஸுஹாவலிசொ ஷிதிகளாலே சிபருஞ்சொல்லில் ஸகாசனாழிகள்போலே உவைஸுஹாஸமா

[illegible]

[illegible]

இஹைரகெக்ஷபகம் ஸ்ரஹஸ்தாபகத்திலும்காட்டிலும்பாவியானென்று வெஹய-ஹம்ஸஹத்திலே யருளிச்செய்தார். ஒன்றெனவும் பல்வெனவும் தோத்துகின்ற வுலகெல்லீழுருபிறமந்தானேயாக்கு

நன்றெனவும் திருநனவும் பிறித்தெல்லாம், நன்றன்முதிநன்றே யெனகவின்றார், கன்றுமவர் பாவமவருமின்றே, கன்றுநிப் பகவாடி னிளநவண்ணம், இன்றுமறை மாட்டுக்கோரியை பகவா, வெகர்ந்து யரிந்து டமுமியம்பிடுமே. உள

உதிகவிதாவி-கவிஹஸ்ய வெஹஸ்தாபகய-ஹம்ஸகூகிஷ

வர ஐ த ம மெ

வாஸுநாதிஐதமம்மாயிகாரஸ்யவெஹய: ||

ஸ்ரஐதெவெஹஸ்தமாமவெத: |

மெ வெயரகரணம்மாயிகாரம் : 1

சாயாமறைகளில் சத்தநதெவரிந்முட சாத்துதலால், நாயாரிவரென்று தோன்றிந்நே பல்நுதுகளால், மாயாமதமும் மருகினவாதும் பவுத்தமும்சேர், வெயரகரணர் சொல்லும் மருமாத்தன்ன் மாதுதுவமே. உய

வனலி தெஹ திராகரணகூரத்திலே ஸ்ரஹவியத-ஹ்மிண: ஐவாஹங்களை நிகுகரித்தோம். வெஹவாஹகூஹ்நாயக்கொண்டு விபரிதஞ்சொன்ன விவர்களைப்போலே வெஹம் திவ-ஹ்மிணவாநவ்ரணஸம்ஸுநாயக்கொண்டு ஸவ-ஹ்மும் ஸஸ்ய ஹத்தினுமடய விவத-ஹ்மாதல் வரிணாமாதலென்றுசொல்லுமவர்களை தி-லிக் கீரேயும்.

[illegible]

த்தைசிலரகட்டுமதும் கூறுதீயலாண்மையுடையவியாலே சிறந்த அப்படியே எவ்வாறு விவரமுமாக அறிஞர்களுக்கும் தந்தாமாயுடையன்களோடேயுடையலாண்மையாகக்கட்டினவையாய்சித்யுமாய்வகமாய் ஸவ-ஸாண்மையினைடையவும் ஸாண்மையாய்நிற்கிறதென்பார்கள் இதுக்குலாண்மையிலுக்களோடும்பொருளாகளோடும்லாண்மையானாகொள்ளில் சதவெழுத்துவருமென்று உயர்ப்பட்டுத்தாங்குளே இதுக்கொன்றோடும் ஸாண்மையிலேயென்றுலுமாவத்தாலே ஸவ-த்தோடும் விசிறிவியவவாசவிஷயமென்றும் சொல்லுவார்கள் இப்படியானால் ஸவையமென்றென்றை ஸவிகுலவிஷயமென்றுதல் சதவிசிறிவிஷயமென்றுதல் சித்யுமாய்வமென்றுதல்சொல்லிஇதுக்கு ஸவாவவிசெஷத்தைபுகட்டுமதில்க் காட்டில்லாபு அபவங்கொள்குய்யாயுயிகளுக்கொருலு மாவத்தாலே விசிறிவியவியவிஷயகொள்ளுகை உயிதம் யிஷிகுலுமாவவாயிஷிகுலுமாயென்றுங்கணக்கிலே காணுதலவையத்துக்குக்கட்டுமவிஷயவைக்கணடவிவைத்திலேகட்டபுராவலவிகாவலாண்மைய சித்யுமென்பார்க்கு சித்யுமான ஸவவாயத்துக்கு காவலாண்மையிலே யெனறவொண்ணது அதுகொண்டால் சதவெழுத்துவரும். வடாடிகளுக்கு காவத்தோடே ஸாண்மையாய் சதமூலாடிகளுக்கு காவலாண்மையுடைய சுவாசாவகாவலாண்மையுடையுடையோலே ஸவவாயத்துக்கு ஸவவாயிசாவலாண்மையமென்று மதுவும் ஸவவாயிகளோடே ஸவலாண்மையமென்றுமாப்போலே காலத்தோடும் ஸவலாண்மையமென்னலாகையாலே சிறந்த : ஸவவாயத்துக்கு ஸவ-காவலாண்மையங்கொண்டால் ஸவவாயிகளெல்லாம் சித்யுங்களாகபுலாண்மையாதோவென்றில் இது ஸவகொள்குதலுமாம். காவத்திற்கும் காவலாண்மையெஷங்களுக்கும் சித்யுலாண்மையங்கொள்ளுகையாலேஸவவாய் ஸவ-காவலாண்மையியாகையால்த் தான் சொன்னவதிபுலாண்மம் தனக்கே வரும். சித்யுசுவாசாவகாவலாண்மையுடைய சித்யுலாண்மையாயிருக்க சுவாசாவகாவலாடிகளுக்கு சதசுவாண்மையத்தை சித்தியமாகத்தானுங் கொள்ளாதே காவலாண்மையுடையதால் பாதல் பூலாண்மையிசுத்தாலே பாதல் ஸவவாயத்துக்கு சித்யுலாண்மையுடையபுலாண்மாவபுலாண்மாவங்களுக்கும் சித்யுலாண்மையுடையதும். காலத்துக்குப்போ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முகாஸாவிகளாம் திக்கென் டெனா திதுவீகாபு வுத்தை கஜித்ரு
தகாஸாங்களுக்கு வுரபுராதிகளில்லை. இப்படிக்கட்டுவது ஸௌ
காமிதமன்று. திக் ஸுபுராதிகள் சொல்லுகிற வாகுங்களுடைய
தகங்கள். நீயெனா மெகமினாசை குதவஜாவை ஜமென்றும்
புறம் கதபுராவிலிஜுயப்ப, காரகாராஜாவிலும். இவர்கள் வி
திக்களென்றும் து கனா கக டொ தியா லும் குத வஜா
காவுபத்துக்கே உபகராஜாதிகள் சொல்லுகையாலுமாவப
தம். யொதிகளுடைய யமபகடுகசரிநாயிஜாதம் கடிஷ்வீசெ
ஷ்வகாபுதஜாபுரபுராதியாலேயும். போனபோனவிடமெல்லா
குதொபகமும் காவகாவாபுதாமகமும் சரிநாயிஷாத
கதததாலே திவதிக்கலாம். சரிநாதத்தைபு கதததத்தை
பும் கஜித்தால் மனாவ வாராதோவென்றில் உபகமஜாநாயு
த்தாலும் சாவுத்தாலுங்கொள்ளுகிறவனுக்கு கஜாநாயம் வா
ராத. ஒரு கீவனுடைய கடிஷ்வீத்தாலே கெசாநாதத்தில் கெச
மபகாபெதாசவதூராதிகளுக்கு கீவகதியாதாபெகெஷ்வீதில்லை. க
கெசாநாயுபகமபுராவிலிஜுயப்ப கஜிஷ்வீசெஷ்வீதில்லை காவதிமு
ம் கிடைக்கும். கீவவீகாபும் கொண்டால் வாககெசாவதிதிதிதா
காவகாபிகளாலே பிரிக்கிற கடிஷ்வீத்தை ஸாஸ்யபுராவியென்று
சொள்ளவொண்ணாது. இப்படி கொள்ளப்பார்க்கில் சில காவ
காவாதிகளுக்கும் விவாகவரிசைந்த வாகாசாதிகளில் சாஸாதிக
ளுக்கும் ஸாஸ்யபுராவியும் ப்ராவியுக்கும். கடிஷ்வீசெஷ்வீதென
கெசாவதிதிதிதென்னால் கடிஷ்வீதில் கதியாதமில்லாத காவகெச
த்திலும் கெசமபகாபெதாசவதி கூடாதபடியாம்.

சூ.வ்யாசரகஷ்யஸ்தித்தை ஸாஸாநியாக்தவொண்ணாது. அஷ்டாங்கபு
ரணவாஃஃரகவியொஷ்டிகளாலே அஷ்டாங்கமொத்ததியொஃ குடுதெ
செய்யவியியான அஷ்டாங்கத்தாலே குடாவுக்குகாயகாணாநிலையா
முடைய ஸவஃபு, செலத்திலும் கொமொத்ததியென்றால் விஹ
வாஃபுதகாஸத்தில் வாகசெய்யவியியொமலுங்களாலேகுககா
காஸத்திலும் சவெவாஃபுதபுலமொத்தித சலுங்களும் ஸவஃபு
கங்களாய் ஸவஃபுக்கும் ஸவஃபுசெவாஃபுலமொவரும். ஃ
புரணக்கு ஃரகவியிஃபுபுததங்களுமொத்தியுமொதல் ஃரகபு
புததங்கலிரணடையுமொதல் கொண்டுவைத்தை தித்யுமாகி தீவா

தாயுஜாநொயயுத வெகொவகாநமாக ஸமுதரித்ததென்றில்
தூயவிலாநென்றி விகுலாநத்தை அரவிக்கிரேமல்லோம்
மனதனுடைய ப்ரஹவத்தை உபஹவிப்பதும் செய்யோம் வெக
விரொயமுள்ளபோது ப்ரஜாபதி பஸுபதி ஸுஹஸ்திகருடைய
வாக்யங்களை வெகாவிஸுமரக அபதரிக்கலானவை அபதரிக்கவு
ம் ப்ரஹவெண்ணவாடிமுள்ள ப்ரஹவங்களில் விரொயயிக
நனதூயத்தாலும் தூயவிலாநதாயுஜாநஸுதரிதென்
று அபதரிக்கையாலும் ப்ரஜிதாநத்தைக் கழிக்கையாலும் ப்ர
யாநதாயுஜாநவிரொயமுள்ளபோது வெகாநதாயுஜாநத்தைப்போ
லே ப்ரஹவமாக உபவகித்தவும் ப்ரஹமாநப்போலேயிரு
ஸவதருகுங்களுடும் அரிதாயுஜாநவிலாநதாயுஜாநபுத்தல் அ
பதரிக்கவரிதான வககெய்களை உபவகிப்புத்தல் வெகாநதாயு
கொதவஸு வுபவெஸுயிலே தாயுஜாநவிலாநதாயுஜாநவிலாநதாயு
டியாகில் வெகாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
ப்புத்தல் செய்து உபவகித்தல் 1 வெகாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
மையாலே ப்ரஹவாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
அநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
கொரு ப்ரஹவமில்லை. வுதூயதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
வருகுங்களுடும் ப்ரஹவான வகாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
நென அபதரிக்கக் கண்டுகொள்ளுகிறார்கள்.

என்று நினைத்தானாக வமையும். அநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
தமென்றும் வாயுபுதூயதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
வெகாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
விராந பின்பு ப்ரஹவாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
வமையும்ப்படி கொண்டன்றோ தூயதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
தாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
வெகாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
வெகாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
ம் வாயுபுதூயதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
ளபின்பு தூயதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
ல் வாயுபுதூயதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
பண்ணி அநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு
ம் கொண்டால்லது விகுலாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயுஜாநதாயு

உயர்வாழ்க்கைத் தன்னோடு விளையுமா கழிக்கவிரவில்லை. ஆனபின்பு
புறநாட்டின்காணவாரும் வெவ்விதத்தொழில்களும் வெவ்விதமானவற்றை
யும் பாஷாணக்கூட்டுகொண்டுமென்றும்போல்சொல்லும் விவரிதா
ய்க்குளில் தாதுயற்கொள்ளத்தவிரந்து தாங்குள் தாதுயர்க
ளுந் கட்டும். வகுநாணாங்களில்போலே எங்கும் வெவ்விதங்
களோடு வகைவகையாக யொழிந்தை ககிவாசுதூர்க்காணவாழ்வம் :

நான்மறைக்கு துணையாக நல்லோரெண்ணுவின
டி லொன்றான நயநாஸ்தான்னில், கூண்மறைத்தல் கோ
துளதுகழித்தல் மத்தோர்கோலுநகோதில் வழிவகுத்
தலன்றி, ஊண்மறைத்த வழிவொளிபோலொத்ததொ
வ்வாறு யிரில்லாக்காணாத முறைத்ததெல்லாம், வா
ண்மறைத்த மடிக்கொலும் வண்ணமன்றேமுதற்கா
ர் மறுமாற்றம்பெய்வாரே. (௩௩)

உதிகவிதா கிடுகவிஹஸ்ய + சூகிஷு

வ ர ள த ம ம ம

தூயவல்லாநவிநொயகிஹாநாயிகாரவெதாஸம் :

ஸ்ரீரெதெவெதாஸமநாவெதாஸம் :

௧௨ திரிபுராதேவதாஸகதிராகரணாயிகாரம் :

நாசனுமத்தணங்கு மிலதென்றெழி நான்மறையில், பே
சிய நல்லினையால் பெரும்பாழுக்கு நீரிதைக்கும், நீச
னா நீதிகளாகிகமாந்தத்து தால்வழியே, மாசின்மளங்
கொடுத்தும் மறுமாற்றங்கண்மாற்றுவமே. (௩௪)

வெவ்விதங்களான விபூசணங்களப்பத்தில் வுயவாசா
டி உயர்வாழ்வவாசக பூயாததூய வினாசாஸூத்தி லுய்வு
ய்க்கள் வரிஹரிக்கும்படி சொன்னோம். இத்தாலே ஸாராசெய்
தயித்திங்களான தூயங்களை வெவ்விதங்களிலே உயவாசாத்து

க்கொண்டு வெடிகளில்விடாநாசம்மாது பூவுதமான ஜோஸ்யாசா
லம் ! கடுகெவதாஸு ஹமொவநாஸாதி யொசவஹவஹுதகா
த: ! என்ஹிபடிபே காவகுயாநுபமாய் வாகாநுபொவகாவி
செஷத்தாலே வாகவிஷாஸாநமாய் ஷீ^௧ காவியாநிகளில் போ
லே வாகாநாவிஷயாதி மெஷமும் புஸ்டெயெஷு விஸெயமுமில்
லாதபடி. ஒவ்விதயியதக^௨ ஸெஷத்தாலே வாகபுஸ்யமாய் நி
ர்க்குறியிதில் கடுவ^௩ ஹமாநங்களை வாகாவிஸாஸாஸு ந்தளாக்
கி கடுவ^௪ ஹமாபுவிஷா^௫ கத^௬ காவாநாயு^௭ வகாதி மெஷங்களை
ஸா^௮ கிவரி^௯ தங்குளென்று கழித்து ஸெஷாதத்தை தகவிஷ
யமென்று பத்தினா நாமாஜோஸகரை முன்பே திராகரித்தோம்
உதஜா^{௧௦} மக்ஸத உபெஷித்து கடுவ^{௧௧} ஹமாஷாதத்தைப் பத்தின கவ
யஜோஸகரை திராகரிக்கிறோம். இவர்களு^{௧௨} ஸா^{௧௩} காவணம் பண்ணு
மிடத்திலு^{௧௪} சா^{௧௫} தமும் திரஸா^{௧௬} திரீஸா^{௧௭}: என்றது யஜா^{௧௮} ஹு^{௧௯} யமாகி
ல சா^{௨௦} காவிகெஸா^{௨௧} வகி^{௨௨} திராகரித்து வெடா^{௨௩} ஹபு^{௨௪} விபெஸா^{௨௫}
ளை விடா^{௨௬} ரி^{௨௭} து^{௨௮} ஸா^{௨௯} காவத்தோடு விஸெயமில்லையாக்கலாம். சா
திகளு^{௩௦} ஸெஷ^{௩௧} ஸா^{௩௨} யுமவ^{௩௩} ஷீ^{௩௪} கெஷ^{௩௫} தகையும் பத்த விசு
ஹா^{௩௬} ஹவி^{௩௭} தா^{௩௮} தம் ய^{௩௯} வக^{௪௦} கடுவ^{௪௧} ஷீ^{௪௨}: ! ஸீ^{௪௩} கி^{௪௪} வக^{௪௫} பு^{௪௬} தா^{௪௭}
கெஷ^{௪௮} தா^{௪௯} தவி^{௫௦} த^{௫௧} ! என்றுஞ் சொல்லுமது கடுவ^{௫௨} பு^{௫௩} ஸா^{௫௪} ஷீ^{௫௫} கமி
ஸாயியாலே கவி^{௫௬} வக^{௫௭} மாகில் கவி^{௫௮} பு^{௫௯} யவி^{௬௦} ஸெயமில்லாமையாலே
கா^{௬௧} கரி^{௬௨} யா^{௬௩} தொ^{௬௪} யிலாம். இதுவே வி^{௬௫} கா^{௬௬} ஹ^{௬௭} மென்று கவி^{௬௮} பு^{௬௯} த
மா^{௭௦} ஹல் சா^{௭௧} கவி^{௭௨} லமான கதி^{௭௩} ஷீ^{௭௪} யவி^{௭௫} யத்தில் இவர்களை கவி^{௭௬} பு^{௭௭} த
காய^{௭௮} திக^{௭௯} ஸெ^{௮௦} ஸா^{௮௧} கரி^{௮௨} க்க^{௮௩} பு^{௮௪} ஹ^{௮௫}: ! ஸா^{௮௬} யி^{௮௭} காவ^{௮௮} ஷீ^{௮௯} காயி^{௯௦} காவ
கெஷ^{௯௧} தாயி^{௯௨} காவ^{௯௩} ஷீ^{௯௪} காயி^{௯௫} காவா^{௯௬} திகளிலே வெடா^{௯௭} ஹ^{௯௮} வி^{௯௯} கி^{௧௦௦} மாக
யி^{௧௦௧} வர்க^{௧௦௨} வு^{௧௦௩} ஷீ^{௧௦௪} தம்^{௧௦௫} பண்ணு^{௧௦௬} மிட^{௧௦௭} க^{௧௦௮} ஹ^{௧௦௯} மெல்லாம் வெடா^{௧௧௦} ஹ^{௧௧௧} த
மா^{௧௧௨} ஹமாக^{௧௧௩} கி^{௧௧௪} வ^{௧௧௫} கி^{௧௧௬} க்க^{௧௧௭} லாம். கெஷ^{௧௧௮} தி^{௧௧௯} க்ரு^{௧௨௦} ஸா^{௧௨௧} ஹ^{௧௨௨} வி^{௧௨௩} ய^{௧௨௪} ஹ^{௧௨௫}
ப^{௧௨௬} ம^{௧௨௭} மு^{௧௨௮} ண்^{௧௨௯} டெ^{௧௩௦} ண்^{௧௩௧} மிடம் பல வெடா^{௧௩௨} ஹ^{௧௩௩} ஹ^{௧௩௪} து^{௧௩௫} க்க^{௧௩௬} லிலே பு^{௧௩௭} ஷீ^{௧௩௮}
லம் ! கெஷ^{௧௩௯} தி^{௧௪௦} க^{௧௪௧} மாக கி^{௧௪௨} ல^{௧௪௩} வ^{௧௪௪} க்ரு^{௧௪௫} க்களையெடுத்துக்கழித்ததும்^{௧௪௬} க^{௧௪௭} து^{௧௪௮} ப
ஸா^{௧௪௯} தி^{௧௫௦} க்களெக்கொண்டு கடுகி^{௧௫௧} கள் கலங்காமைக்காமத்தனை. பு^{௧௫௨} யா^{௧௫௩}
தா^{௧௫௪} ஷீ^{௧௫௫} ஸா^{௧௫௬} வக^{௧௫௭} ஹ^{௧௫௮} ப^{௧௫௯} கெஷ^{௧௬௦} யு^{௧௬௧} ண்^{௧௬௨} டாலு^{௧௬௩} ஷீ^{௧௬௪} து^{௧௬௫} யி^{௧௬௬} காவ^{௧௬௭} து^{௧௬௮} யத்தா
லே து^{௧௬௯} வி^{௧௭௦} க^{௧௭௧} பு^{௧௭௨} வி^{௧௭௩} ஸெயங்கு^{௧௭௪} ண்^{௧௭௫} டர^{௧௭௬} யக் கழிந்தாலும் பு^{௧௭௭} ஷீ^{௧௭௮}
மெ^{௧௭௯} ய^{௧௮௦} வி^{௧௮௧} ஸெய^{௧௮௨} ம வா^{௧௮௩} ரா^{௧௮௪} து. ஸா^{௧௮௫} ஷீ^{௧௮௬} த^{௧௮௭} க^{௧௮௮} து^{௧௮௯} ஷீ^{௧௯௦} க^{௧௯௧} ஷீ^{௧௯௨} க^{௧௯௩}
ஷீ^{௧௯௪} ஷீ^{௧௯௫} க^{௧௯௬} கெஷ^{௧௯௭} கெஷ^{௧௯௮} தி^{௧௯௯} ஷா^{௨௦௦} கெஷ^{௨௦௧} க^{௨௦௨} வி^{௨௦௩} ஷீ^{௨௦௪}: என்ஹி பு^{௨௦௫} தி^{௨௦௬} ஷீ^{௨௦௭} ஷீ^{௨௦௮} தி^{௨௦௯}.

பாம். உபகாசங்கொல்லாம் வய்யுரீரங்காடிகளிலே கொல்
பயிச ஸாஸுரவாசகரிமாத் புகிபுரத்தோம்.

கணிகடல்போ லொருநீராஞ் சூத்திரத்தைக்,
கவந்தனைபு மிருகுவையும்போல் கண்டு, நினைவுடனே
நிலைத்தரும மிகழ்ந்து நிர்க்கும் நீசர்நிலை நிலைநாடா
வண்ணமெண்ணி, யினைபரவுசெய்மிநியார் வேதநூ
லை, வேதாந்ததானுடனே விரகால்கோத்த, முனை
யுடைய முழுமுகினம் முனிவர்கொன்ன, மொழிவழி
யோவழியென்று முயன்றிட்டோமே. ௩௫

உதி+வாசகம்+மே

திரீஸூரீரங்காடிகாசுரணாயிகாசுர ஸபகம் : 1

ஸ்ரீரதெதம்மாராஜாஜெஸிகாயதரீ:

சய திரீஸூரவாஸ்ய திராகாசுரணாயிகாசுர:

—:(*)()()(*):—

முக்குணமாய்நின்ற மூலப்பிறகிருதிக்கழியா அக்குண
மத்த வருந்துணை மற்றதர்க்கீசனில்லை, யிக்கண்ணைப்ப
டியையெந்துமெண்ணின் முன்முத்தியென்றும், ப .
க்கணவினார் பழம்பகட்டை ப்பழுதாக்குவமே. ௩௬

வாசகவெடிகொன்று பேரிட்டுக்கொண்டு வய- வெடிகல-திராஞ்
வண்ணகூழ்த்தைப்பண்ணி வய-வெடிகாதுய- விஷயமான் ஸ்
வெ-ஸூரையு மவனுக்குஸ்ரீராமகதான வய-வெடிகைதையுமி
ல்லையென்றும் திரீஸூரீரங்காடிகாசுரத்தோம். யினைப்போ
ல்ல வெடத்தை தித்யமாகவிசைந்து வெ-வெடிகாசுரவாசகாசுர
லேலையாக்கி புக-புகாசுரவாசகனைன்றிரண்டை தகமென்கிற
திரீஸூரவாஸ்யனை திராகாசுரத்திரோம். இவன் தகவரிதக்கனைச்சொ
யிலும்படியென்னென்றில் ஸ்ரீரபுக-புகாசுரவாசகாசுர:

[illegible]

[illegible][illegible]

ஸ்ரீமதெவநாநாமவதஸி:

ஸபபொமலிபாஹம்மாபிகாந:

தாவிப்புலனங்கடாளினை சூட்டியதந்தையுந்நி, பூவில்
பிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணர்த்திடினும், நாவி
ல்பிறிவின்றி நாமங்கைவாழினு நான்மறையில், பாவி
த்ததன்றியுரைப்பது பாரும் பதார்த்திரளே.

கடவு
கிரீஸூரணாவூனை கிராகரித்தோம். கதஹனெனூர
ஸராவூமென்றுமபடி நிரக்கிற மெஹாஸூமமடலிபாஹத்தில் வி
நாலாவிநாலாஸலிஹம்பண்ணுகிறோம். கவிதாபிகளைப்போலே
ஒரு ஜபிதாமன்றிக்கே ஜமபூரவாஸவிஸொடியிசுததிரிசுததிக்க
ளி ஸ்ப்ரஹ்மனாய் ஸபெஸூரணுக்கு ஓளஸபாமனாய் ஸபுலகிதாவி
ஷ்யனாய் ஸகதெவநபூவததாரியிசுதனாய் ஸபூரகிகளுக்கெல்
லாம் உஹயவியமாஸுவாய் ஸவடபூயடிரகாஸூரவகனாக
கமவரானுலே கதூவரானுலே கிரிஸூரணமமடபு வெ
கெரதூதகூவரான விபயடாஸமறச்சொன்ன யொமஸாஸுத்தை
கபூரணமென்கை ஸாஹஸமாகைராலும் பூகூபிபாஸுமெனூ
ரவிஹாஸாபிகைதூகத்தையிசைகையாலும் தெஸகடிரபூவரான
ஷ்யனாய் பூஸபபூபிபாஷ்யனாய் ஸவடெவநாமாஸுவான பூஸ
ஷிஸூரணென்று யொமலிபாஹவிஷயபாதஜகைஹதூமாஷ்யங்க
னிலே பூபிபாஷிக்கையாலும் கிரிஸூரணமமெடிரயொமஸு வதூ
கென்று ஸாஹாஸதபரிமூலீதமான யொமஸாஸு கூஸஹமும்
பூரணமாகவேண்டாவோவென்றில் இதுவும் ஸஹஸபூஸாஹ
நாஹ ஸராவூயொமலிபாஸினாபிதூரகிகளாலே கதூரதூரம் | கெ
தூரணு கிரிஸூரணமமடனுக்கு பாரஸூரணமமெனூரதாமா
மாக பூரகிகள் கடுகையாலும் பூகூபிபாஸுமெனூரதாமா
ன பாரதூரதூரக்கு ஜமபூரவாஸகூபவஹமென்று வெகாஹ
ஸூரபிதாமடலிபாஸமாக கெவகிஷிதெஸூரவகித்தத பரிஸூரிக
கையாலும் ஸஸூரண நான் சூயாஸூதி கெவபாஸிததையாலே

கொலிஜெய்! பஹுமததா : உத்யாடிகளாலே ரொகுகுசெஸி
 லே ஂஸ்யாநேடே விஹுப பயட்ஹாத்யுணாஸ்யுபானென்றது
 வுமிவனுடைய ஸாரயிகுகிருகஸ்யாசியாலும் வீவனுடைய உத்யா
 னாகு அவிடகாஸ்யாசியாலும் அநாகுதா : ராயகாயநாமா
 டிகளாலும் கஜத்தாலுமுள்ள வயடுகாழிய ம த்து த ர டி
 கவையமென்றுங்கட்டலாவதொன்றில்லை. பஸுக்களுக்களுகிலே
 அரொஹிதமான கதாடி ஸிவகம் கவலிகாணமான கதாடிஸிவபு
 ஸாதத்தாலே கவிவழிதமாகிறதென்றும் சொல்லுகிறவயடும் ஂஸ்ய
 ஂனுக்கு கஜாதாடிகளைக்காப்பித்தபுகுட்தோடுகொழிமாம். ஂஸ்ய
 ஂவிஷயத்திலே அஞ்சுதகங்களைக்காப்பித்து அவைத்தில் சிவனா
 வான். ஜாதகியாஸதிபுயாதனாய் வஸட்ஜாதகியாஸதியுமாயிரு
 க்கும். கமத்யுஜ்யுதவான அவனுடைய குக்யுராதகெஷஸதி
 பென்றும் விஷயிகதாமுஹமெகொரஸ்ய விஸ்யகெகாயட்குருஉ
 கெஷ : தஹிதககவிஷிதகவிஹாமாவஹகெஷ்யவ—உத்யாடிகளா
 லே சொல்லுமதுமிந்,தஸதிபெய ஸவட்கெஷ ஸவட்கதீட் என்றும்
 சொல்லுமதுவும் யடுடகெஷ்யுவிஸாயாடிகுவுஷிதா : ஜாதகியா
 வுஸகெஷாஸவகெஷ்டாஸ கஷ்டெயாஸவாஸவத : யட்புஸாஸ
 புரஹுஸாஸிவாஸ்யுஸ்யாஸகம் : என்றதுவும் ஜாதகியாஸ
 ஸதிசுளுடைய புயஸிஸவட்கு புயஸுடகெஷகள் அவிடகிவகவரி
 தாகையாலும் ஸா லவகிஸாஸாஸகொகாடிகள் யுபியாஸையா
 லும்கதாபவஹ : துக் கவகியதஸதிஜாதாவெஷாதிததாஃகியா
 கஜகெ : ஂஸ்யாதகாதகிஹபெ : தஸவட்கதீட் : கதீட் : என்று
 சொன்னதுவும் துக் கவகியதஸதிஜாதாவெஷாதிததாஃகெ
 யத : ததகவிகுரவ்யுபு காஸஜாதாஸவகாஸ : என்றதுவும் ஜா
 தாடிகளுடைய துக் கவகியதஸதிஜாதாவெஷாதிததாஃகெ
 தீகெஷிஸுஸுஸகொஸாஸிவஸுஸாஸிதகயிதா : விஷயாஸ :
 பஸாஸிஸுஸுஸாஸிஸுஸுஸு : என்ற விஹாமத்துக்கும் ஒரு
 யுஸுஸாஸகமில்லை. இவைமுன்றுதகங்கரும் காராதவஹிஸுஸுஸு
 கையாலே கருகாஸிகென்றுமிவைத்தினுடைய வுரவாஸங்க
 ள் கருகாஸிகென்றுஞ்சொல்லி உத்தகங்கள்முன்றும் ஸதியி
 லேஸிக்குமென்றும் ஸதி ஸிவகபக்களிலேஸிக்குமென்றும் ப
 ஹாதாஸெஷுஷாஸதிகுரெஷுஸுஸுஸுஸுஸுஸு : வுரவாஸஸு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மா தவனே பரனென்றுவையங்காண டமுவேந்திம்பறி
நகவல்லதேவன், கைதவமொன்றுகந்தவரைக்கடியசா
பம் கதுவியநாயதின் பலத்தை கருதிப்பண்டை, வேத
னெறியணுகாத விலங்குதாவி வேராக விரித்துரைத்த
விகர்ப்பமெல்லாம், ஓதவது குத்திரத்துக்கென்றுரை
த்தானேதாதே யோதியிக்குமொருவன்தானே. சக

கந்தமலர் மகன்மின்னுங்காரார் மேரிக்கறுனைமுதில்க
 ஸ்டகன் கன்மலிலாபாலும், அந்தமில் பேரின்பத்தி.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

வகாட்சியகத்திலே இலாபமாக ஊராட்சித் துறையிலே
நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களைச் சொல்லும்படி தகுந்த
அலுவலர்களுக்கு மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக
அவர்களைப் பதவி நீக்கிவிட்டு, அவர்களுக்கு மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறவர்களுக்கு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

புகழேபறைநருவானென்றும் எத்ததைக்குமேழேழு நீதிக்குழு
 ன்தன்னேடுததோடியோவோமுலககே நாமாள்ச்செய்தேவாம் மி
 ததுநங்காமங்கள் என்று நாச்சியார் கிருஷ்ணனைபெயர்க்கதாக
 பண்ணின் காடுகொவாஅதம் ஸுமநாஸஸாப்யுதமணகிஷாஅ
 பாணாவிஷயம் | ஸுஸலவாகுஜனவெந சுதகததமணாமினா |
 வெகடுசெய்வதென்கத திசஜலாஜகிஷா || என்றும்படி வவ
 வதொடமஸததாத வறாஹாதத்திலே கொடியதத்திலே மி
 ஷோஸுஹமாநீய வசபுடெலாவிஷகாக: | யவவெதிபீரஸா
 து கொவதாக்காயகெதல: || என்று வசாசெய்தபுறும்பண்ண
 உபரிவாசீஷுதாஹத்தை உபகெவித்துக்கொண்டு ஜாசகா
 மென்று புவுத்தமானகிருதாராயணிய புவன மெல்லாகி
 மவாசெலாக வசகெகாந்தியதடுவெவவவா || அங்குததாசு
 வெசுத்தத்திலே மவவாளை வசாசாசுகொன்று ஸுதித்து
 ஸாஸுயெமங்களை பலவிடங்கிலும் புவஸ்கிசுச்செய்தேயும்
 வவவ:பாஸாஷாநாஜு ஸாஸுயெமவியாமின: | கெததவாதி
 பாஸாஷுதெகஸுஸாகாபொதிஹ | வசாஸதவாபியூல: பாஸ
 கெஷாசுதூதவா || ததெஹஸஸு வசுபாதி புவாசாசுகிசன
 ஸ: | உதூசுகிளாலே ஸாஸுயெமங்காளிலே வசாஸதவிஸாசா
 ஸமுதவெதன்சொல்லப்பட்டது. அப்படியிங்கு விசுகெக
 கெபஸுயுதகவததரிஸிலே விசாஷித்து பிபெகவாஸெவிக
 புவகெசுகி என்று திபிசுத்ததை புவசுசுஸாசுவிகமென்றால்
 உகவியூய: உகஸாஸுசிகம் விசததததத: | மவிஷுகிபுவாண
 கெகாசதகெவாசுஸாஸதம் | உகஸுமொவகிஷம் வசுவெத
 ஸுசீதம் | ஸாஸுயெம சுசாசெத வசாசுதாசுஸுசீதம் |
 உகஸுத வவஸுசுதா ஸாஸாசுவாத விஸாசா | குவிபூசுகிஷா
 தம் கெவாசுதகிவாபுதம் | உதூசுகிளாலே உஸாஸுத்துக்கு
 வெகவிசொபபுவஸாஸாசுகிமக புவாஸுத்தை புவவித்தான்
 வசாசுதூஸு சுசுஸு வததாசாஸுஸுயம் | என்றதுவும்
 துசாஸுங்கள் போலன்றிகே சுசுஸுமும் புவாஸுமென்றி
 லே தசவா || விதூசுகிஸுஸுஸுஸுஸுஸு புவஸுதிது கெதத

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பலத்திலொரு துவக்கத்தபதிகாட்டிப் பல்லுயிருநீத
மொறப் பண்ணுகின்ற, கலித்திரனின் கடுங்கழுதைக்
கத்துமாற்றிக் கண்ணுடைபார் கண்டுரைத்த கதிரை
ச்சொன்னோம், வலத்திலதமுறுவொன்றால் மறுவொ
ன்றில்லா மாமணிபாய் மலர்மாதரொளியாமன்னல், ந
லத்திலொருவிரில்லாநாதன் பாதநல்வழியாமல்வழ
க்கார் நடத்துவாரே. சக.

எல்லார்க்குமெளிதான வேத்தத்தாலுமினியுரைக்கை
மிகையானவிரக்கற்றாலும் சொல்லார்க்குமளவாலு
மமைதலாலும் துணிவரிதாய்துணைதார்க்கும்சுகரத்தா
லும் கல்லார்க்கும் சத்தார்சொல்கவர்தலாலும்சுண்
ணனுசாமுடிசூழ்முடித்தலாலும் கல்லார்க்குத்தியார்
க்குமிதுவேன்றாறுணர்க்கேயடைக்கலமாய்நல்குவி
ரே. சள

உதி+பாசுதஹம்

பொருத்தியுள்ளதன்மையினால் :

ஸ்ரீராமபெருமானாரவையால் :

பொருத்தியுள்ளதன்மையினால் :

பண்டைமறைக்கிப் பகையெனநின்ற பரமதங்கள்,
தொண்டவர்கொன்றும் பயனென்றிலதேனும் கூர்ம
தியால், வண்டிவரைக்கரசானனம் மாயனை வாணு
கில், கண்டுகளிப்பதெங்காதலொன்றை கருதுவமே. சஅ

இப்படி புரளொப்பவதிவிசுவகவிதவிஷயங்களான பாசு
தங்களில் ஒருசாகசுதவையுமில்லைபென்றுசொல். வையாசு
தவிஷயம்: பொருது என்று கைகொளிகமென்கவையுசாகசுதவி
ஷயம்: பொருதுவையினால்பென்றும் புதுசுதமொழிய பு

[illegible][illegible]

சிறுமொன்று சொல்லப்படுகிறது சூதையால் வாசகதரித்த
 அப்படியே வாசகதாய்தததுவது தகுதாவதுதா தகுதாவது
 யாதத :

கலந்திகழும்போகங்கள் கண்டு வெளி காரியழும் காற
ணமும் கடந்து நாம் பொய்சுலந்திகழும் குருக்களடி குடி
மன்னும் குத்தே கவலடி வலர்தம் குழாங்கடிகடி வல
திகழும் திருமகளும் மத்திட தே மன்றியம் மகளாறு
நீலோடாரும் நலந்திகழ வித்திருந்த துண்பாதம் ஈயக்கி
துழுதியென்ன நண்ணினோமே

வதி+பாத்தமஹே ।

வனொதுபு, பொருதமந்தையிகாழியெனின: !

ஸ்ரீரெங்கபெரிமாழ்வாசரவையார் :

கலாநிபுதராயினார்:

மாணங்களின் நிவர்த்தனாகக் கிணறமதங்களெல்லாம்
தானங்களன் றுதருமநெறிகெண் றுசாத்திபின் வர
நங்கவாந்ததுமறமுடிசூடியமாதவற்றோர் ஞானங்
களென் றடைக்கிற் பாகல்வழிநாடுகமே நடு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கடிகல் தாதி-கலவிற்றலு ஹம் தஞ்ஜைதாதுலு.

தெய்வம் தாதுலு வெட தாதுலு-கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு-கலு கலு கலு கலு

கலு கலு

